

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 22CET1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 378

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 22, dijous 13 de novembre de 2025

Presidència de la Il·lma. Sra. Maite Selva i Huertas

Sessió 22 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a ****. Presideix Maite Selva i Huertas, acompanyada de la vicepresidenta, Lúdia Ferré Ferré, i de la secretària, Laura Fernández Vega. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Francesc Jesús Becerra Ramírez](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#) i [Conchi Jiménez Cruz](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joan Canadell](#) i [Bruguera](#), [Noemí Nieto](#) i [Fumanal](#) i [M. Àngels Planas](#) i [Crous](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert](#) i [Caballero](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [Àngels Esteller Ruedas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre les actuacions previstes per a afrontar les onades de calor (tram. 355-00105/15). Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre la sinistralitat laboral i les mesures adoptades davant les morts de treballadors causades per l'onada de calor (tram. 355-00118/15). Sessió informativa.

3. Sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre els mecanismes adoptats per a evitar que l'Administració de la Generalitat es relacioni amb les empreses que operin il·legalment en assentaments israelians o amb empreses vinculades amb el genocidi (tram. 355-00119/15). Sessió informativa.

La presidenta

Bé, molt bona tarda. Benvinguts a la Comissió d'Empresa i Treball. Donarem la benvinguda al molt honorable Conseller, el senyor Miquel Sàmper, benvingut, que ens farà dues sessions informatives, una sobre les actuacions previstes per afrontar les onades de calor i l'altra sobre els mecanismes adoptats per evitar que l'Administració de la Generalitat es relacioni amb les empreses que operin il·legalment en assentaments israelians o amb empreses vinculades amb el genocidi.

Ell té un màxim, el conseller, d'una hora per a la seva sessió informativa i després cadascun dels grups parlamentaris un màxim de deu minuts per poder fer la seva intervenció; després tindrà el torn de rèplica el conseller per 30 minuts, i després ja demanarem si hi ha algun grup que vulgui fer alguna altra intervenció.

Doncs si us sembla bé, passem... Perdó. Hi ha algun canvi d'algun diputat? Sí? Substitució, digueu-me.

Conchi Jiménez Cruz

Sí, hola, bona tarda.

El diputat Guillem Sánchez substituirà a la diputada Elena Díaz.

Gràcies.

La presidenta

Bé, doncs... Digui'm.

Javier Ramírez Gutiérrez

Bona tarda.

Una qüestió d'ordre, és el fet de les tres compareixences que hi ha, es farà tot de cop o es farà la divisió?

La presidenta

No, la primera i la segona, conjuntes.

Javier Ramírez Gutiérrez

Una hora i després una altra hora.

La presidenta

Exacte.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies.

La presidenta

D'acord, alguna cosa més?

Doncs, conseller, té el seu temps per poder fer aquesta sessió informativa.

Moltes gràcies.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Bé, gràcies, presidenta. Diputades, diputats.

Com us deia la presidenta, aquestes dues primeres les farem de forma conjunta i en cap cas, ni molt menys, utilitzaré l'hora que se m'ha donat com a temps, vull dir que estigueu tranquils, que per part meva no quedarà.

Bé. Diputades, diputats, comparec avui per donar compte de les actuacions que estem impulsant des del Departament per fer front als efectes de les onades de calor

en l'àmbit del dret laboral i per reforçar la lluita contra la sinistralitat vinculada a aquest fenomen.

Aquesta compareixença respon al nostre deure i la nostra obligació de transparència i al respecte que mereixen totes les persones treballadores, sent conscient que el que més importa és el que va darrere de cada accident, que és ni més ni menys que una vida, i per això, quan pensem que la sequera cal afrontar-la i combatre-la quan plou i tenim els embassaments plens, igualment pensem que les onades de calor extrema cal que les afrontem quan ens apropem a l'hivern i no quan ja estem dins d'una onada de calor. És un tema fonamental pel que cal que estiguem preparats. En aquesta convicció, que és la que inspira la nostra acció de govern i és la que guia totes les mesures que els pretenc explicar ara.

Les dades ens mostren que el nostre nombre d'accidents laborals vinculats a la calor està creixent de forma significativa. L'any 2024, amb poques onades de calor es van registrar 11 accidents, tots ells lleus, en canvi, enguany, l'any 2025, amb un estiu molt més intens i prolongat, s'han registrat 66, dels quals 64 han estat lleus, però malauradament dos han estat mortals. Aquesta diferència s'explica per dues coses, en part per les condicions meteorològiques excepcionals i extremes que hem viscut aquest any, però també reflecteix una millor detecció i registre dels casos gràcies a la coordinació existent entre salut pública i treball.

En tot cas, el missatge només pot ser un i és ben clar: vivim temps en què el canvi climàtic ja no és una amenaça futura, sinó que és una realitat ben present. Precisament aquests dies els líders del món debaten a la COP30 sobre l'adaptació als efectes perversos del canvi climàtic. És un repte, per tant, global, i ens toca afrontar-lo a la nostra escala nacional. Adaptar-nos vol dir garantir que ningú posi en risc la seva salut i la seva vida quan va a treballar. Les decisions i els compromisos que aquests dies s'aborden a Brasil tenen un reflex directe a casa nostra perquè el que està en joc

Fitxer 22CET2

és com adaptem la nostra economia i el nostre treball a un clima que no canviarà; senzillament, ja ha canviat.

Les temperatures extremes són cada vegada més freqüents, més intenses i més prolongades. Aquest estiu ha estat, en el conjunt del país, el segon estiu més càlid des que tenim registres.

Quant a la persistència de la calor, hi han hagut setze dies seguits per sobre dels quaranta graus centígrads. I no és una anomalia passatgera; és el nou patró climàtic en què haurem d'acostumar-nos a conviure, aquí, al conjunt del sud d'Europa, però també a Dinamarca o Alemanya, cadascú adaptant-se al seu propi context.

I, per això, hem d'adaptar la nostra forma d'organització del treball, la prevenció i la protecció de la salut, especialment quan són feines en condicions d'exposició a l'aire lliure i no climatitzades. Per això, per aquest motiu, no és només una qüestió de seguretat laboral, és també un repte de salut pública, de responsabilitat empresarial i de governança compartida.

Afecta la construcció, l'agricultura, la neteja viària, el manteniment d'espais públics, la logística, la indústria i el transport. Per això la resposta ha de ser transversal, preventiva i coordinada. En aquest sentit, a nivell de Govern, una gran part de responsabilitat és compartida entre el nostre departament i el Departament de Salut.

Des d'Empresa i Treball tenim la competència directa sobre les condicions de treball i la prevenció dels riscos laborals. Som qui fixem, inspeccionem i fem complir les mesures de prevenció davant de la calor. Quan hi ha, per exemple, un risc, recordem a les empreses l'obligació d'adaptar horaris, garantir pauses o, si cal, suspendre l'activitat. I la inspecció de treball vetlla perquè això es compleixi de totes passades. També registrem els accidents laborals per cop de calor i difonem guies i protocols preventius a través de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral.

El Departament de Salut, per altra banda, actua des de la vessant sanitària i de la salut pública. És qui vigila l'impacte de la calor en la salut de les persones treballadores a través de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

Quan es declara una onada de calor, s'activa el pla operatiu per prevenir els efectes de la calor sobre la salut i es coordinen les alertes sanitàries amb nosaltres per garantir una actuació del tot sincronitzada, que monitorem temperatura, urgències i excés de mortalitat en temps real. És el marc sanitari en què també s'insereixen les nostres accions en matèria laboral.

En definitiva, nosaltres protegim des del lloc de treball i Salut protegeix des de la salut pública. Aquesta coordinació entre departaments fa que quan hi ha una alerta per calor, els avisos sanitaris i els criteris laborals es moguin alhora i de forma coordinada. Treballem, per tant, colze a colze amb dades compartides i missatges coordinats, perquè la resposta del Govern davant de la calor extrema sigui completa, coherent i efectiva.

Pel que fa al marc normatiu, com vostès ja saben, la prevenció de riscos laborals és competència estatal, en el marc d'una llei, la Llei 31/1995, de prevenció de riscos laborals, i els respectius reials decrets posteriors que regulen les condicions mínimes dels llocs de treball i, en concret, davant dels fenòmens meteorològics adversos.

A partir d'aquest marc normatiu que els comentava, les comunitats autònomes desenvolupem polítiques, suport tècnic i inspecció per fer-lo efectiu sobre el terreny. El Reial decret 4/2023 es troba entre les legislacions més avançades d'Europa i obliga les empreses a protegir les persones treballadores davant d'episodis de calor extrema.

Per això, s'han d'adoptar mesures per prevenir efectes adversos en la salut de les persones treballadores i fins i tot es prohibeix determinades tasques en les hores de major risc quan no es pot garantir la protecció de la plantilla.

I què vol dir adaptar les condicions? Vol dir que les empreses han d'avaluar el risc tèrmic i organitzar la feina en conseqüència, adoptant accions, com per exemple més pauses de recuperació, aigua i ombra a peu del lloc de treball o garantir entre disset i vint-i-set graus per a treballs sedentaris i catorze o vint-i-cinc per a treballs lleugers. Són mesures que han de constar al pla de prevenció de cada empresa i que s'han d'activar abans i durant l'episodi.

Per tant, el paper de les empreses és fonamental. La prevenció només és efectiva si les empreses assumeixen la seva part de responsabilitat. Són elles les que coneixen el seu entorn de treball, els seus riscos i la seva gent. Per això han d'avaluar el risc, planificar mesures i aplicar-les. I, nosaltres, com a Administració, tenim l'obligació de transmetre a les empreses que això són deures, que són obligacions i que aplicar-les no és optatiu.

Com a conseller d'Empresa i de Treball assumeixo aquesta doble obligació o compromís i la voluntat i necessitat de fer-ne proselitisme en els dos grans àmbits i col·lectius. Cal que n'assegurem l'efectiva aplicació, perquè d'això en depèn la salut i la vida de les persones treballadores.

Però mentiríem si no poséssim damunt de la taula la dificultat que hi ha en supervisar aquest tipus d'actuacions, que, a més, són canviants i amb més diferències locals importants, d'una comarca o d'una altra, o per la magnitud del sector involucrat. Dit això, la nostra feina és treballar per aconseguir-ho i posar-hi els mitjans necessaris per acompanyar-ho i fer-ho complir, perquè la prevenció esdevingui una pràctica real a tots els centres de treball.

I ho fem amb protocols, amb suport tècnic, amb campanyes i amb sancions, també quan calen. I com? Doncs en primer lloc els vull parlar de la inspecció de treball, que és, sense cap mena de dubte, una de les eines més eficaces per garantir la seguretat i la salut de les persones treballadores. La seva tasca és essencial no només davant del risc per calor, sinó en tots els àmbits de prevenció. És la garantia que les normes es compleixen, que la cultura preventiva arrela a les empreses i que la seguretat no depèn només de la bona voluntat, sinó també del control i de la responsabilitat compartida.

Durant el període comprès entre gener i octubre de l'any 2025, la inspecció ha desenvolupat una tasca, una activitat, molt intensa. Els hi donaré quatre dades que considero rellevants de la inspecció.

En total s'han dut a terme més de vint-i-nou mil actuacions en matèria de seguretat i salut laboral. Aquestes actuacions han donat lloc a uns 15.300 requeriments a empreses perquè adoptin mesures correctores. I el més rellevant és que prop de 8.700 d'aquests requeriments ja s'han complert. És a dir, s'han resolt les deficiències i s'ha eliminat el risc.

Pel que fa a les actuacions estratègiques de seguretat i de salut d'aquest any, hem desplegat diverses línies prioritàries que aborden diferents àmbits del risc laboral, i una és la que fa referència precisament a l'exposició a temperatures extremes. És una de les causes de sinistralitat laboral que més creix i que, per tant, exigeix una resposta més ràpida, coordinada i preventiva.

Entre gener i octubre, la inspecció de treball ha dut a terme més de cinc-centes actuacions específiques relacionades amb el risc per calor. Aquestes actuacions han derivat en una norantena d'infraccions i prop de tres-cents requeriments a empreses amb un import global superior als 450.000 euros en sancions.

Però més important que les sancions és la prevenció. Tot i aquest esforç inspector, s'ha d'acompanyar també d'una altra feina igualment essencial, que és la de sensibilitzar, formar i informar. Per això, abans de l'estiu, la inspecció va enviar més de vint mil advertiments preventius a empreses dels sectors més exposats, la construcció, la neteja viària o l'agricultura, per exemple, per recordar-los l'obligació legal d'avaluar els riscos per calor i adaptar-ne les condicions de treball.

Aquesta mesura d'anticipació ha estat efectiva i la repetirem l'any vinent. Perquè senzillament anticipar-se és reduir accidents i salvar vides. La inspecció és, doncs, un pilar fonamental d'aquesta resposta integral. A més, com saben, estem impulsant la figura dels delegats i delegades de prevenció per garantir la seguretat i la salut laboral des de dins del centre de treball.

Segon, com els hi deia, a banda de la inspecció, la resposta del Govern s'articula també en prevenció, coordinació i sensibilització. I com ho fem? Per exemple, aquest estiu, hem impulsat des del departament la campanya «Davant la calor fem prevenció», una campanya per conscienciar i donar suport a les empreses més exposades al risc tèrmic. A més, s'ha reforçat la campanya de l'Agència de Salut Pública de Catalunya «L'ABC de la calor», amb recomanacions específiques per a les persones treballadores, amb l'objectiu que la prevenció formi part de la rutina laboral, no només dels dies d'alerta.

En segon lloc, des del portal web del departament hem habilitat un espai específic sobre riscos laborals associats a la calor, on hi ha guies, manuals i protocols sobre com adaptar horaris, protegir-se de l'estrès tèrmic i organitzar millor la jornada laboral.

I tres, l'institut Català de Seguretat i Salut Laboral manté un espai web amb suport més tècnic essencial perquè empreses, serveis de prevenció i representants dels treballadors disposin d'informació actualitzada i eines concretes, dedicat a les

mesures per al risc tèrmic amb eines d'avaluació, fitxes pràctiques, preguntes freqüents i mapes dels sectors que estan més exposats.

En el tema de la coordinació, fem actuacions amb els agents socials i col·laboració amb altres institucions com l'Associació Catalana de Municipis, per promoure l'adopció de mesures preventives també en l'àmbit local, o participar, per exemple, al Grup de Treball Territorial de Lleida, amb l'objectiu d'abordar de manera específica la prevenció i el protocol d'actuació davant dels cops de calor en l'àmbit agrícola i municipal.

Tot i les actuacions i els recursos existents, hem volgut fer un pas més enllà, que crec que vostès ja coneixen. És per això que des de l'octubre el departament hem creat un grup específic de treball per abordar aquesta qüestió. Un espai estable de coordinació i de proposta que integra experts, agents socials i tècnics del departament amb l'objectiu de planificar de manera anticipada l'estiu vinent, reforçar els mecanismes de prevenció i anticipar les actuacions abans que arribin els episodis d'onada de calor.

Com deia abans, l'objectiu és planificar els episodis de calor extrema quan no fa calor. Treballar, planificant ordenadament i no reactivament: aquest és el canvi que volem incorporar a la forma de treballar. Es tracta d'una mesura que reflecteix el nostre compromís, amb una acció més proactiva, estructural i permanent en la lluita contra els riscos derivats de la calor extrema.

Està coordinada per la Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral, i amb la participació de la Secretaria de Governos Locals i Relacions amb l'Aran, amb el Departament de Salut, els ens locals, les organitzacions empresarials Foment i Pimec, els sindicats UGT i Comissions Obreres, les quatre diputacions i les entitats municipalistes Associació Catalana de Municipis i Federació de Municipis de Catalunya.

L'objectiu principal d'aquest espai és elaborar un document consensuat entre totes les parts que els hi he referit, que reculli les recomanacions clau per prevenir els efectes de les altes temperatures en l'àmbit laboral i que ho faci a través d'un desplegament progressiu de línies d'actuació, com ara la integració de criteris

preventius en la normativa i la contractació pública, l'elaboració de protocols o la determinació de mesures preventives concretes.

Des d'ara fins a final d'any hi haurà diverses reunions, i com a resultat d'aquestes es preveu al desembre disposar ja d'un primer esborrany que reculli les recomanacions per prevenir els efectes de les altes temperatures en l'àmbit laboral i fer-ho abans que aquestes no arribin a l'any 26, a través de les línies d'actuació i de mesures preventives concretes.

Per això seguirem treballant per impulsar nous instruments com aquest de seguiment amb indicadors de l'estrès tèrmic o registres de les mesures adoptades, i incorporarem progressivament la perspectiva climàtica en totes les polítiques laborals. I reforçarem la formació perquè

Fitxer 22CET3

és clar: millorar la capacitat d'anticipació i resposta davant d'uns riscos que ja els tenim a tocar any rere any, i consolidarem una autèntica cultura preventiva al conjunt del país.

Acabo, i ho faig insistint en un missatge: adaptació, adaptació i més adaptació al canvi climàtic. Negar-ho posa en risc la seguretat. Cal adaptar totes les empreses i els llocs de treball a aquesta nova realitat climàtica i a les seves diverses conseqüències.

Moltíssimes gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. I ara és el torn dels grups parlamentaris. I començarem pels Comuns, que va ser qui va fer la sol·licitud de compareixença. Endavant. Per un temps de deu minuts. Perdó.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, doncs, bona tarda, conseller, de nou. Compareix en aquesta comissió. El tenim sovint, i això jo crec que és bo, perquè si alguna cosa té el conseller és que no se n'amaga sempre que el cridem, i, per tant, dona la cara en

aquelles compareixences en què li demanem, malgrat entenc que no sempre és còmode, no?, però diguéssim que és part de la política. Per tant, benvingut de nou.

Bé, avui, per nosaltres, la qüestió de la que parlem, ho ha dit el conseller també, creiem que ja no és una excepció meteorològica la situació que tenim. És una part que ja és estructural de la vida del nostre país, aquestes onades de calor que es deriven de la crisi climàtica, la situació d'emergència climàtica que vivim al país.

Per tant, no és només una qüestió de temperatura. Parlem de drets laborals, parlem de salut i parlem, en última instància, de vides. Les onades de calor ja no són aquests episodis extrems puntuals que ens podíem trobar en el passat. Són aquesta nova normalitat.

I, com sempre passa, doncs, evidentment, això no tenen el mateix impacte en totes les persones. No viuen igual les persones que treballen, per exemple, en una oficina climatitzada que els temporers al camp; els operaris de la construcció; les persones que netegen carrers i equipaments; repartidors; treballadors i treballadores de la logística que treballen en naus industrials sense ventilació adequada. I és una realitat, per tant, també que la calor extrema també és una qüestió de classe social.

Des dels Comuns volem recordar una idea molt simple, però crec que és profundament política. Cap feina val una vida. Jo crec que això ens ho hem de tatuar a la pell. I tanmateix, a Catalunya, doncs, bé, continuem tenint un nivell de sinistralitat laboral que és inacceptable. I veure que la calor extrema s'afegeix a aquesta realitat, doncs, és la demostració més crua que la combinació de precarietat, d'inacció i d'emergència climàtica mata.

I tots aquells que ho neguen, doncs, vull dir, les dades estan per això. I aquestes dades ho confirmen. Només el 2023... N'ha citat algunes el conseller. Jo en tenia algunes altres d'apuntades. Només el 2023, més de 200.000 accidents de treball a Catalunya, 74 d'ells mortals.

A escala estatal parlem de prop de 650.000 accidents laborals amb baixa en un any. I l'INSS, l'Institut Nacional de la Seguretat i Salut en el Treball reconeix que les temperatures extremes són al darrere almenys d'un quatre per cent dels accidents mortals, i que, durant les onades de calor, els accidents laborals poden augmentar al voltant d'un disset per cent.

El 2023 es van declarar a l'Estat prop de 200.000 accidents de treball, però 200 d'ells per calor i insolació, en diversos casos mortals, i un augment entorn del vint al vint-i-cinc per cent respecte de l'any anterior.

En clau de salut pública, diversos estudis apunten que el calor extrem causa més de cinc mil morts anuals al conjunt de l'Estat, treballadors i treballadores o no, i que només unes setmanes d'onades de calor es poden superar el miler de defuncions. No és un detall climàtic, doncs, és un risc estructural per a la salut i per a la seguretat de la gent que treballa també.

Per això entenem que la resposta del Govern davant de les onades de calor ha de ser una política pública de salut laboral, d'aquí la petició de la seva compareixença en temps com els que ens trobem d'emergència climàtica. I, per tant, no ha de ser un simple llistat de recomanacions voluntaristes, més o menys voluntaristes, a empreses, a treballadors i a treballadores.

Per això ens agradaria, conseller, centrar la meua intervenció en alguns eixos concrets. En primer lloc, el reconeixement formal de la calor com a risc laboral específic en tots els sectors, no només en aquells més evidents.

Això vol dir actualitzar les avaluacions de riscos, adaptar els plans de prevenció, garantir que aquests protocols que diu que existeixen s'estan fent que siguin clars i obligatoris quan se superen determinats llindars de temperatura o llindars d'humitat.

No es pot dependre de la bona voluntat d'una empresa a decidir si es reorganitza o no es reorganitza la jornada. Volem saber, doncs, si el Govern preveu instruccions o normativa específica perquè la calor extrema aparegui explícitament com a risc en totes les avaluacions preventives.

En segon lloc, mesures obligatòries d'organització del treball quan hi ha aquests episodis d'onada de calor. Parlem de canvis d'horari per evitar hores de màxima insolació, aturar determinades activitats a l'aire lliure en moments crítics; rotació de tasques per evitar exposicions prolongades; teletreball quan aquest sigui possible; espais d'ombra i descans; accés garantit a aigua fresca.

La pregunta clau és si el Govern també pensa traslladar aquestes mesures al terreny normatiu, a instruccions que tinguin caràcter vinculant o si ens podem quedar només amb recomanacions, i, per tant, sense conseqüències per a qui incompleixi.

En tercer lloc, la capacitat real de control i sanció. S'ha referit també el conseller, eh? Podem fer molts protocols, però la Inspecció de Treball no té recursos suficients. I tot això també queda en paper mullat.

També és cert que no tenim les competències en matèria de prevenció i d'inspecció, però crec que això donaria per una altra compareixença i en podem parlar, i, de fet, ja n'hem parlat en aquest Parlament.

Ens agradaria saber, per això, quantes campanyes específiques de control per onades de calor s'han planificat, quants inspectors i inspectores, si ho sap, hi haurà dedicats prioritàriament a això. Sé que la dificultat i la precarietat amb què treballen els inspectors i inspectores de treball, eh?, però si hi ha possibilitat de que això es pugui fer. I quins sectors es consideren prioritaris i si tenim un calendari previst.

En quart lloc, la coherència del mateix sector públic. La Generalitat és empresària i és gran contractadora de serveis directes i indirectes. Neteja, manteniment, obres d'atenció domiciliària. Això ho traslladarem també al món local.

Quan hi ha onada de calor, els plecs de contractació pública incorporen clàusules per reorganitzar la jornada, [#06:25]o incorporaran, per garantir condicions segures, per parar l'activitat si cal. Per tant, això ja està treballant.

També ho incorporen ja i ho està treballant el Govern, perquè hauríem de voler que el sector públic fos exemple, i, per tant, un motor també d'aquest canvi real que estem demanant.

En cinquè lloc, la dimensió de gènere i també d'origen d'aquest risc. Hem parlat abans que és una qüestió de classe, però també de gènere i d'origen. Moltes feines, com la neteja, les cures, els treballs domèstics, temporers al camp, repartiment a domicili, són algunes altament feminitzades, altres ocupades per persones migrants, i la majoria, sovint, amb en condicions d'extrema precarietat.

Volem saber si també tindrem un pla que incorpori aquesta mirada integral, campanyes específiques, coordinació amb entitats socials i sindicals, i mesures per

protegir les persones en llocs de treballs més precaris i amb pitjors condicions, que sovint tampoc estan organitzades sindicalment.

En sisè lloc, la coordinació interdepartamental i amb el món local. Ens agradaria saber quina és la governança prevista quan les onades de calor, aquestes, com dèiem, afecten salut, treball, interior, drets socials, món local.

Hi haurà un protocol únic entre salut i empresa i treball? Es preveuen canals àgils amb més departaments, també amb els ajuntaments, perquè puguin activar mesures laborals vinculades a l'activació dels plans de protecció civil? Hi haurà suport específic per a PIMEs i microempreses que necessitin orientació i recursos?

I, finalment, conseller, una cultura preventiva, que també s'hi ha referit. La calor extrema no es pot afrontar només com una emergència puntual, sinó és, dèiem, una realitat estructural.

Ens agradaria saber si el Govern està disposat a obrir un debat de fons amb sindicats i patronals sobre jornada, descansos, teletreball i aquests nous drets, diguem-ho així, vinculats a la crisi climàtica.

El dret a la salut laboral passa avui, inevitablement, pel dret a no treballar sota condicions que posen en risc la vida, en el sentit del que deia, abans que cap feina val una vida.

En definitiva, li hem fet ja algunes preguntes. En tenia apuntades algunes de més concretes, però amb aquest criteri general em conformaria si em pogués contestar alguna, eh?, sobre els plecs de contractació de la Generalitat, les campanyes específiques d'inspecció, els criteris obligatoris de reorganització d'horaris, i, sobretot, aquest reconeixement formal de la calor extrema com a risc laboral específic.

Per nosaltres aquesta sessió és una oportunitat per passar de notes de premsa polítiques de debò efectives. Jo sé que el conseller quan ho diu s'ho creu. Per això li demanem concreció també. Terminis, pressupost, normativa, compromisos que siguin verificables.

I, per últim, conseller, que no tinc prou temps, la mirada política de fons. Ho ha dit molt clarament. L'emergència climàtica no es pot gestionar només amb la lògica de

salvar la temporada a qualsevol preu, ja sigui al camp, sigui al turisme, sigui a la construcció.

Per tant, al dret a l'activitat econòmica, que és un dret, no pot passar per davant del dret a tornar a viure a casa. Això vol dir assumir que hi haurà moments on caldrà reduir ritmes, modificar horaris, parar produccions, fins i tot, i protegir la gent treballadora, i que l'Administració és, precisament, qui ha de liderar aquesta cultura de límits.

Des dels Comuns volem deixar clar que quan hi ha morts no són desgràcies inevitables del clima. Són el resultat de decisions que es prenen abans de qui decideix no invertir en prevenció, de qui força ritmes inassumibles, de qui no inspecciona prou, de qui prefereix una multa assumible a canviar el model. Per tant, és una responsabilitat col·lectiva aquestes morts, de tota la societat.

Per això avui, a més de les preguntes que li he fet, li demano tres compromisos explícits. En primer lloc, un pla de xoc contra la sinistralitat vinculada a la calor, amb objectius que siguin mesurables, calendaris, recursos i una memòria pública anual de compliment.

En segon lloc, una revisió de la normativa i dels protocols d'aturada d'activitat per fer-los més clars, si és possible, més garantistes i, sobretot, més fàcilment exigibles per part dels treballadors i treballadores i dels seus representants.

I, en tercer lloc, una aposta perquè la salut laboral sigui una prioritat de país en el marc de l'emergència climàtica, amb un diàleg social real amb la participació sindical i, evidentment, també amb la corresponsabilitat empresarial.

I, per últim, li demano una de transversal a vostè i al seu Govern. Vostè sempre diu, i molt correctament, que és empresari, és conseller d'Empresa i també de Treball. Crec que avui està fent més de conseller de Treball, però com a Empresa també li demanem la mateixa convicció a vostè i a tot el Govern, no?, per reconèixer l'emergència climàtica per altres polítiques, algunes del seu departament, com ara la dependència d'alguns sectors com és el turisme depredador, i altres que són més competència del Govern, com ara les infraestructures que posen en perill ecosistemes, i, per tant, tenen conseqüències en aquesta crisi climàtica que patim.

I, sobretot, també li demanem aquesta convicció sobre l'existència del canvi climàtic i la situació d'emergència climàtica en les polítiques energètiques del país.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, amb la seva diputada, la senyora Noemí Nieto. Endavant.

Noemí Nieto i Fumanal

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, per l'exposició, i també Comuns com a proponent. Tot i que penso que Comuns demana moltíssimes coses i que per ser pràctics en aquest tema, ens hauríem de focalitzar en les mesures de feines a l'aire lliure i feines en zones no climatitzades per trobar aquelles solucions que són òptimes amb aquesta problemàtica, perquè, si no, abordem... Ha parlat de molts temes.

I, per tant, s'han de decidir una sèrie de mesures que ajudi a aquesta adaptació laboral sense que provoqui més sobre costos a les empreses i puguem protegir la salut de les persones, perquè recordem, doncs, que, en els darrers anys, els sous no poden pujar, perquè no paren de pujar la Seguretat Social o apugen altres impostos, i estem fent... A mi em preocupa més també que es cronifiqui aquesta situació de sous baixos. I avui que també està el conseller d'Empresa, crec que és important.

Lamentem, per suposat, les dues morts que avui ens ha comentat del 2025, i esperem que el 26, doncs, siguin zero, no? I també voldria introduir que és molt important la corresponsabilització del propi treballador, l'autoconsciència del treballador, perquè la població activa està envellint, i això també és un risc.

Té més probabilitats les persones cròniques amb certs problemes associats que altres, i, per tant, també han de ser coneixedores, des de la Conselleria de Salut, a les persones vulnerables també crec que és important que rebi una informació addicional si, a més a més, ocupen aquests llocs de treball.

Els primers punts, també m'agradaria preguntar, si s'han plantejat, igual que als països on hi ha molt de fred, utilitzar uns llindars, uns índexs que hi ha de valoració

d'exposició tèrmica en què es regula certes temperatures. A partir d'aquí es treballa, a partir d'aquí.

No sé si s'està parlant, perquè en països de la Unió Europea sí que s'utilitzen aquests llistats, però només pel fred. Per la calor encara no s'ha desplegat cap país, i no sé si s'està parlant amb altres països del Mediterrani, no?, que suposo que estan en la mateixa situació que nosaltres.

Després, horaris adaptats. Entenc que els primers horaris d'adaptar, els més fàcils serien els de l'Administració pública, i que, per tant, neteja o serveis públics també a l'aire lliure es poden ja des de l'Administració fomentar aquests canvis d'horari, avançar horaris al matí, endarrerir a la tarda, i no sé si, com a exemple, per a l'any 26 hi ha alguna proposta dintre de les empreses públiques o de la pròpia Administració.

Sé que el teletreball ha portat certs problemes i que s'ha tirat endarrere. El teletreball també m'agradaria que fos valorat. En el cas de suport tecnològic i inversió, crec que moltes empreses estan climatitzades, però no sé si s'està plantejant algunes línies d'ajut per PIMEs que encara no estiguin climatitzades, perquè durant l'estiu, o les pròpies escoles

Fitxer 22CET4

els cursos escolars, tant al juny com al setembre, tant pel professorat com pels alumnes, es fa bastant insuportable.

I també soc optimista amb el tema de la tecnologia. Fa poc, aquest estiu, vaig visitar una empresa de formigó que fa construccions modulars. Es fan sobre teulada, sota teulada, perdó, i no cal que estiguis fent la construcció in situ. Redueixes molt els dies de construir un edifici, sinó que el pots fer per parts, per torns, i pots fer edificis, llavors, en pocs dies. En un mes pots fer un edifici bastant voluminós.

Aquest tema no sé si des de la Conselleria d'Empresa coneixen les proporcions de construccions modulars amb les construccions tradicionals, no?, que potser és un sector on hi ha molta accidentalitat, i seria una manera de reduir-la, no?

Plans de formació obligatòria per als treballadors i per a les empreses. [#01:02]I pels comandaments no sé si hi ha algun... I comandaments. Plans de formació sí que els he anomenat, però introduint la causa de l'elevada temperatura, no sé si estan actualitzats, el 26.

Inspeccions de treball n'hi ha moltes, però jo crec que Junts per Catalunya més que el càstig i pensar que et poden inspeccionar és més transmetre informació i coneixement a les empreses i coneixement als propis professionals.

Jo crec que hi ha suficients inspeccions de treball, que quan hi ha..., en aquests moments actuen per altres temes, també puguin actuar i puguin avaluar aquestes temperatures, que crec que amb tecnologia i posant sensors o fent que un registre es pugui enviar en determinats llocs automàticament, i no haver d'arreglar tot a través de les inspeccions. I a determinats llocs es pot instal·lar sensors, i aquest registre és d'obligatori enviament, potser no cal sempre pensar que la solució és posar més inspectors.

Bé, aquest seria una mica el que pensem de l'estratègia. Sí que considerem important, perquè cada any augmenten les temperatures mitjanes i no totes les feines poden desaparèixer, les que es fan a l'aire lliure. Però entre un treball conjunt i constructiu creiem que modernitzant moltes coses, creiem que encara tenim recorregut per modernitzar. Que amb aquesta modernització crec que evitem molts riscos, i que hem de focalitzar la inversió més en modernitzar que no pas en castigar.

Seria una mica el nostre pensament, i esperem que en aquesta comissió puguem portar propostes referents a això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn d'Esquerra Republicana, amb el seu diputat, el senyor Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Agrair també la compareixença del conseller. Abans el meu company i amic i estimat diputat Lluís Mijoler li agraiïa que comparegués. Jo també

li agraeixo, però, en qualsevol cas, com també està obligat a fer-ho, en aquest sentit, vull dir que també vull deixar clar que no compareix perquè vostè vulgui, sinó també perquè el fem comparèixer. En qualsevol cas, és evident tant en aquestes qüestions que vostè sempre està obert a donar explicacions, i això també és necessari.

Entrem en matèria. De tot el que vostè ens ha dit, que ens ha donat moltes dades, i les dades són molt importants, ja ho sap. A mi també m'interessa molt, i, de fet, bona part dels nostres treballs sempre han d'estar fonamentats en les dades i els indicadors, perquè d'aquesta manera també obtenim aquesta informació que és necessària també per veure si l'evolució és adequada o no és adequada.

En aquest cas és evident que les dades no són adequades. Les dades no són les que ens agraden, i, per tant, el que volem és canviar-les.

Però més enllà d'això, per a nosaltres és rellevant també aprofundir en el què, és a dir, aprofundir en com vostès revertiran aquestes dades. Jo aquí tinc un document que segur que tots els diputats d'aquesta cambra tenen, que és l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral del 2021 al 2026. Com bé marca aquest document, hauríem d'estar treballant ja una nova estratègia de cara al proper quinquenni. I, per tant, aquesta és la primera pregunta que jo li vull traslladar, és com tenim els treballs per..., o si ja han començat els treballs per preparar aquesta nova estratègia catalana.

Perquè, entre altres qüestions, en aquest document que li acabo d'ensenyar ja venien recollides molt bona part de les propostes que vostè també ha mencionat, o venien amb diversos objectius, eh? Objectius estratègics que anaven en la línia de reduir la sinistralitat existent, i, d'altra banda, objectius estratègics...

Un segon és que hi ha una mica de soroll aquí a la meva esquerra, però en realitat és la dreta, però que està a la meva esquerra. Objectius estratègics. Els objectius estratègics també número 3, que parlava també d'aquesta millora contínua en aquest àmbit.

Ho dic perquè ens agradaria que hi hagués una major concreció en aquest sentit respecte a les diferents accions que vostès han dut a terme, i la primera concreció que també li demanaria és què és el que ha fet el departament.

Vostè ha parlat de seixanta-sis accidents per derivats de l'onada de calor, dels quals seixanta-quatre lleus, però dues morts. Què ha fet el departament? Quina ha estat l'acció inspectora del departament en aquests dos casos? Ens agradaria tenir detall de com ha actuat la inspecció en aquests dos casos.

D'altra banda, hi ha una altra qüestió que també crec que vostè ho ha posat com si fos un mèrit o un actiu. De les dades que vostè ens ha donat, de les diferents de l'acció inspectora, d'aquestes més de 29.000 actuacions en matèria de seguretat i salut laboral, i deia que d'aquestes hi havia hagut unes quinze mil sancions, però 8.500 que ja han rectificat.

És evident que aquestes han rectificat està bé, però crec que les dades són pobres en aquest sentit. És a dir, hi ha encara massa empreses que reiteren i reiteren en la vulneració. i reiteren i reiteren tot i rebre sancions.

De fet, hi ha algunes que fins i tot fan els seus càlculs econòmics que els hi surt més a compte rebre una sanció que no pas invertir per evitar aquests riscos a la feina. Amb la qual cosa crec que aquest ha de ser un dels elements que també haurien de pivotar i haurien de centrar també el nostre interès en trobar solucions.

D'altra banda, moltes de les feines que vostè també ha referenciat es despleguen o es desenvolupen o bé en un centre de treball o en una ubicació concreta, encara que sigui a l'exterior. És a dir, les feines en l'àmbit de la construcció hi ha una ubicació concreta.

Però què passa amb aquelles feines que es desenvolupen al carrer però no tenen una ubicació concreta? Per exemple, els serveis de la neteja viària, per exemple, el servei de neteja de carrers i places als nostres pobles i ciutats. Sovint són treballadors que estan, que viuen una situació precaritzant a nivell laboral, però que treballen per a empreses que guanyen concursos públics, que es presenten i que són contractades per l'Administració, ja sigui administració a qualsevol dels nivells.

S'ha plantejat el seu departament davant de la reiterada vulneració dels drets d'aquests treballadors aplicar mesures per evitar la contractació d'aquestes empreses que siguin reincidents? Perquè bona part d'aquestes empreses formen part de grups multiserveis que són grups multinacionals.

Per tant, s'ha plantejat aquesta opció el seu departament? Perquè bona part també d'aquesta afectació per les onades de calor repercuteixen directament sobre aquestes empreses, que ja tenen, malauradament, un llarg historial de vulneració de drets i d'inseguretat laboral.

Un altre element que per nosaltres també crec que és important, que és, vostè ho ha mencionat i hi estic d'acord, és a dir, hem d'implicar a tothom. Implicar a tothom vol dir que hem d'implicar, lògicament, als propis treballadors. Per tant, formació específica. Però també, lògicament, a les empreses. Que tinguin aquesta consciència de que el seu actiu més important és el seu treballador. Per tant, que inverteixin en el seu treballador i en la seguretat laboral i que inverteixin en que el seu treballador gaudeixi d'aquesta salut laboral.

Per què? Perquè també ens trobem que aquestes inversions no arriben. Per tant, cal comprometre l'empresa perquè les faci, que no els hi surti a compte pagar una multa abans que millorar les condicions laborals dels seus treballadors.

Per tant, hem de trobar aquests mecanismes per perquè això passi, perquè si apel·lem a la consciència de cert sector empresarial, no trobarem mai cap solució. Per tant, el que hem de fer és forçar a que tinguin aquesta consciència, encara que no vulguin tenir-la.

I, per tant, que apliquin les mesures i que apliquin la normativa, i que apliquin també aquells compromisos als quals les patronals hi arriben quan se signen documents com aquest que tinc a les meves mans, perquè, malauradament, el que se signa després no es compleix.

I, tanmateix, també hi ha un altre element que per a nosaltres crec que és rellevant, que és la capacitat de l'acció inspectora. Cal que la Inspecció de Treball del nostre país tingui la màxima dotació possible i el màxim pressupost possible.

Per això li demanem, conseller, que també plantegi reclamar el traspàs d'aquestes competències a l'Estat, el traspàs pendent d'aquestes competències, perquè l'única acció inspectora a Catalunya siguin la Inspecció de Treball de Catalunya.

Per tant, amb aquest àmbit competencial també tindrem major capacitat de tenir majors dotacions professionals, majors recursos amb professionals al carrer perquè puguin fer aquesta acció inspectora.

Perquè quan jo li feia referència abans a la situació d'aquests treballadors i treballadores que treballen al carrer, i que van canviant d'aquest carrer a aquella plaça, i d'aquella plaça a aquell altre carrer, i, per tant, estan en mobilitat permanent, és molt difícil dur a terme l'acció inspectora de saber si aquests treballadors estan en unes condicions adequades en la seva vestimenta, en les eines que utilitzen... Per tant, en les seves condicions de treball, que són condicions que no són les mateixes que, lògicament, algú que treballa en una oficina o treballa en un lloc tancat.

Per tant, necessitem més persones que s'ocupin d'inspeccionar que realment aquests drets s'estan garantint. I, per això, davant de la situació que estem vivint ara mateix amb el dèficit de recursos en la Inspecció de Treball a Catalunya, és necessari que demanem el traspàs i puguem dinamitzar i agilitzar molt més la contractació de nous professionals que puguem posar a disposició.

D'altra banda, també parlàvem del consens, no?, de generar també, a partir del diàleg social i aquest consens social, que tots prenguem consciència de que això és necessari i que això és prioritari. Reduir la taxa de sinistralitat, reduir-la fins a zero. Per tant, hem de treballar amb aquest objectiu. No n'hi ha cap altre.

Com molt bé deia el meu company, no només a la feina cap risc, sinó cap treball justifica una vida. Per tant, el que hem de fer és actuar de forma immediata i amb plena consciència.

Per tant, també en el marc del Consell de Relacions Laborals, quins són els treballs que des del seu departament han fet en el marc del Consell de Relacions Laborals, i, per tant, si també em pot dir com han treballat aquesta qüestió en aquest àmbit, perquè recordem que en el Consell de Relacions Laborals hi tenim tots els agents socials representats. Per tant, és necessari també que vostè aprofundeixi sobre aquesta qüestió.

I ja per acabar, conseller. Crec que també és rellevant que tinguem en compte les diferents actuacions a nivell coordinat entre els diferents departaments del Govern,

i vostè ha mencionat tot l'àmbit de salut, però jo també li vull posar un altre àmbit, que és el de l'educació.

Ajudi'ns, conseller, a aconseguir que en el currículum educatiu també es parli de la seguretat i la salut laboral. Ajudi'ns a incorporar en el currículum educatiu aquesta consciència per als futurs empresaris, per als futurs treballadors, perquè si ja l'aprenem de base, si ja la incorporem en el nostre ADN, serà molt més fàcil que després evitem també aquests riscos.

Per tant, és important que també es coordini amb el Departament d'Educació, i també ho faci amb formació professional, perquè alguns d'aquests treballadors, que no són treballadors, que ara mateix potser són alumnes de formació professional dual, també poden estar afectats per aquesta situació.

Per tant, també l'ajuda no només la salut, sinó que incorpori educació i FP per trobar solucions per reduir aquesta sinistralitat. Creiem que és molt necessari., i la formació és cabdal.

Gràcies, conseller.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Partit Popular, amb la seva diputada, la senyora Míriam Casanova. Endavant.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé, presidenta. Moltes gràcies. També, des del Partit Popular, agrair que el conseller d'Empresa i Treball avui ens acompanyi a la comissió per tractar un tema tan rellevant com és la sinistralitat laboral, i, en aquest cas, vinculat, doncs, a la calor extrema.

Perquè, com vostè mateix ha dit, les onades de calor cada vegada són més intenses i més freqüents, i, per tant, doncs, és un tema crucial activar tant abans com durant les onades de calor mesures concretes obligatòries, i, a més a més, de prevenció de seguretat i salut, i molt adaptades a cada sector, especialment a les activitats que són a l'aire lliure.

I, per tant, des d'aquest punt de vista, les més vulnerables, com vostè deia, doncs, des de la construcció, l'agricultura, la ramaderia, la neteja, la logística o el manteniment de la via pública.

En general, l'evidència tècnica que destaca, doncs, que la majoria d'aquests casos de sinistres laborals vinculats a altes temperatures provenen de manca de planificació o, per una altra banda, també per una protecció insuficient o una absència de mesures estrictes, com s'ha comentat abans, fins al punt de suspendre determinades activitats laborals en segons quins horaris, no?, quan realment hi ha un risc de perill per la temperatura.

Llavors, davant aquesta realitat, se li han formulat ka moltes preguntes per part dels diputats que m'han precedit, però sí que dues o tres preguntes li voldríem fer. I és vostè

Fitxer 22CET5

ha explicat doncs especialment, no?, amb la calor extrema que hem viscut aquest estiu passat, doncs quina ha estat l'actuació per part del Departament de Treball, eh? I, llavors, voldríem saber quina col·laboració, quina coordinació hi ha hagut entre el Departament de Treball, el Departament de Salut i el Departament d'Interior, en concret, des de la Direcció de Protecció Civil, eh? I al mateix temps, també, a partir d'aquí, quina col·laboració han establert amb els agents socials? Per tant, també sindicats i patronals.

Quant a la Inspecció de Treball, quines directrius van donar a la Inspecció de Treball també aquest estiu passat? Vostè ens ha donat una sèrie de xifres, en la que, des de començament d'any fins a l'octubre, si no recordo malament, ha parlat de que Inspecció de Treball ha fet més de 29.000 actuacions, però que, específicament per onada de calor, o onades de calor, ha estat al voltant d'unes cinc-centes actuacions. Per tant, ens sembla un percentatge molt baix tenint en compte que, realment, doncs del 2024 al 2025 hi ha un increment molt notori dels accidents per motius d'alta temperatura.

Després, també vostè ha comentat que, de cara als propers episodis, volen tenir una posició més proactiva i no tan reactiva. Per tant, aquesta següent pregunta seria més què creu que no ha funcionat, eh?, de manera general, tant des del punt de vista de les empreses com des del punt de vista dels treballadors responsables de prevenció com des del punt de vista de l'Administració, que és qui té la responsabilitat última. I, per tant, quines mesures correctores doncs preveuen adoptar de cara als propers episodis de calor extrema?

Des del Partit Popular voldríem contribuir, eh?, i ho farem també en les successives sessions a la Comissió d'Empresa i Treball, però pensem que propostes principals han de ser adaptar els protocols de prevenció obligatoris i específics segons sector i nivell de risc, amb horaris adaptats, pauses regulars, zones d'ombra, punts d'hidratació garantits i suspensió de feines a l'exterior quan les condicions doncs superin aquestes temperatures de llindar ja perillós.

També pensem que s'ha d'establir un sistema d'alerta laboral integrat en els avisos meteorològics que obliguin les empreses a activar mesures de prevenció, però també a acreditar-ne el compliment.

Una tercera proposta seria reforçar, com ja ho han dit tots els diputats que m'han precedit, l'activitat de la Inspecció de Treball durant els mesos d'estiu amb operatius especials i aplicar també sancions contundents en casos d'incompliment. Els contractes públics han d'incloure també clàusules estrictes en matèria de protecció climàtica i amb un control efectiu sobre les empreses, tant contractistes com subcontractistes.

I també pensem que cal garantir la transparència amb dades públiques actualitzades de sinistralitat laboral i vinculada a calor extrema, eh?, perquè no és fàcil aconseguir les dades que vostè doncs ens ha dit inicialment en la seva compareixença.

Amb aquestes propostes, què és el que volem? Doncs contribuir a garantir una protecció que sigui real i efectiva dels treballadors i evitar nous doncs casos de sinistralitat laboral causada per calor extrema, que, malauradament, doncs és i serà un risc recurrent cada estiu. I al mateix temps doncs demanem al Govern que faci un exercici de reflexió, que sempre va bé, i de responsabilitat i que a partir d'aquí doncs també ens presenti i, sobretot, apliqui mesures que siguin concretes,

obligatòries i efectives per assolir doncs aquesta veritable protecció dels treballadors en activitats de risc per la calor.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn de VOX amb el seu diputat, el senyor Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, gràcies per la seva explicació. Vostè ha parlat en tres vies, diguéssim: sensibilització, coordinació i prevenció. Amb relació a la sensibilització ha dit que vostès han fet campanyes d'intentar sensibilitzar el fet de l'onada de calor, etcètera. Coordinació, diu que s'han coordinat amb els agents socials i, a més, també s'han coordinat amb l'ACM i també amb els diferents mons locals –ara entrarem en això. I la darrera, ha parlat de la prevenció. Clar, a mi m'agradaria saber mesures concretes que tenen previstes de cara a la prevenció. I no parlem precisament del que ha passat aquest estiu, que s'havia declarat precisament un dels estius més calorosos, sinó del que podria vindre. Per tant, quina seria la reacció amb prevenció i, per tant, les mesures concretes que vostès tenen previstes.

Vostè ha dit sobre la Inspecció de Treball –o la Inspecció– que hi ha hagut 29.000 actuacions, més de 29.000; d'aquestes, 15.300 requeriments a empreses, i, d'aquests requeriments, 8.700 ja estan complerts –perfecte. I la meva pregunta és: d'aquests requeriments, quants s'han transformat en expedients sancionadors? Vostè ha parlat de la quantitat. No m'ha semblat entendre quants expedients concrets suposen. I d'aquests expedients concrets –no sé si vostè avui m'ho podrà dir, però si no en un futur–, d'aquests expedients, quins són faltes lleus, greus o molt greus? Perquè crec que en funció... –vostè ho sap perfectament–, depèn del que s'hagin complert..., doncs la quantia varia.

Referent a la coordinació. Miri, vostè diu sobre l'ACM. Jo l'hi explicaré molt clarament. Escolti'm, nosaltres estem també en contacte amb els ajuntaments. De fet, l'estiu passat va ser un estiu molt calorós, un estiu que es va patir, i nosaltres

vam fer propostes concretes al món local, també de la mà de la Generalitat. Propostes completament... Per exemple, com ampliar les fonts portàtils als municipis. O inclús una mesura doncs que també era prou bona: el fet de que..., doncs que les piscines municipals –i no és *baladí*– doncs siguin gratuïtes per a aquelles persones que puguin accedir-hi i que no tenen capacitat econòmica, potser, per accedir a una piscina o que, fruit del seu horari laboral, no puguin accedir-hi. Per tant, obrir, ampliar les piscines municipals i que la gent pugui d'allò. Doncs bé, sap quina va ser la resposta d'un alcalde socialista? Que per a això teníem la platja. És que no s'entén absolutament de res. Que per a això tenien la platja, aquesta va ser la resposta. Llavors, clar, és complex, no?

I en relació amb aquesta reflexió, clar, jo entenc que no només és suficient un refugi climàtic, no?, com proposen alguns. Que això està molt bé, però si quan vostès, que governen a les administracions, tenen capacitat fàctica de poder millorar les condicions laborals dels treballadors, no les apliquem, doncs, com és possible que fem una acció inspectora i de pedagogia, que també és important, davant de les empreses si nosaltres, com a Administració, no ho sabem aplicar. I per això jo li volia fer una pregunta molt concreta: vostè considera que a vint-i-set graus en un comerç fa calor? I li faig aquesta pregunta perquè vostè sap perfectament que hi ha un decret, el 14/2022, que obliga els comerços a limitar la temperatura dels comerços –dels comerços i de les botigues. De fet –i ho faig de memòria–, són vint-i-set graus a l'estiu i dinou graus a l'hivern. També sap vostè perfectament, perquè sé que ve del món privat, que hi han moltes botigues que no compleixen aquests vint-i-set graus, però és que perquè no han de complir. Perquè si tenen una botiga a vint-i-set graus més tota la gent que va a aquella botiga és un problema, perquè, després, la temperatura real és una altra. Llavors, clar, jo l'hi puc assegurar, perquè jo, en primera persona, com a treballador ho he patit, i sé el que és haver de pujar l'aire condicionat perquè obliga el decret. Llavors, clar, la meua pregunta és: quina posició té el Govern, o vostè com a conseller, sobre aquest decret, que s'està aplicant actualment? I sap vostè que hi ha gent –i això sí que afecta el nostre comerç, també, la nostra restauració– que, literalment, s'ha hagut d'aixecar d'una taula, perquè per suar, dinant o sopant, ja se'n van a casa seva? Però és que estan els treballadors; ja no només els clients, sinó els treballadors que hi treballen. Que no és el mateix

seure en una taula amb un dinar que treballar, amb la tensió que això suposa, a vint-i-set graus. Per tant, jo crec que aquesta reflexió també s'hauria de fer a l'hora de que, amb aquest fanatisme climàtic i amb aquesta mania continuada de l'obsessió d'aquest tipus de qüestions..., a vegades no veiem precisament qüestions com les que n'estem parlant avui. Per tant, m'agradaria saber la posició seva sobre aquest decret.

I, per últim, escolti, miri, sobre el currículum en educació. A mi em sembla fantàstic. De fet, jo crec que són qüestions que haurien de ser obligatòries. Però és que, perdonin, senyors d'esquerrres, és que vostès han governat la Generalitat..., però no governar la Generalitat, és que han sigut els titulars d'Ensenyament molts anys. Per tant, no sé, jo és que al senyor Bargalló no l'he sentit mai parlar d'això. I dic el senyor Bargalló perquè és de Torredembarra, del meu poble, però li puc posar exemples d'altres consellers d'Esquerra que han portat l'educació, ensenyament. Per tant, en fi, no sé, vostè es posa molt digne aquí però, quan vostès tenen la capacitat de poder gestionar, de poder executar i de poder afegir-ho, no fan. Fantàstic.

I, per acabar, senyor conseller, com a resum –tinc encara temps. Simplement m'agradaria saber, un, quines són les mesures concretes de prevenció, com l'hi he dit; dos, quina reflexió fa sobre la capacitat de, a una onada de calor, poder fer servir els espais públics i els recursos públics, ampliar aquests drets de la ciutadania perquè puguin fer servir aquests equipaments, que no sé si això s'omplia o és el que qualifiquen els senyors de Comuns com a refugis climàtics, i tres, quina és la posició sobre el Decret 14/2022.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Mixt, que no hi ha cap diputat. I ara, per tant, el Grup de la CUP, la seva diputada, la senyora Laura Fernández. Endavant.

Laura Fernández Vega

«Bones». Moltes gràcies. Primer, i com a protocol –que a mi darrerament se'm vol recordar molt–, jo intentaria que no féssim bromes sobre el temps que li dediquem a intervencions sempre... –no, el temps no està funcionant, que ho sapiguen–, no faria

broma sobre el temps que li dediquem a intervencions quan estem parlant d'accidents laborals mortals i tot plegat, vull dir, perquè ho aprenuéssim tots. A veure si seré jo ara l'única que no té protocol. Seguim. Passa una cosa amb... (*Veus de fons.*) S'ha fet una referència en aquest sentit –el conseller–, de que no ens preocupéssim, de que només estaríem..., no estaríem tota l'hora. Bé, jo considero que això no s'hauria de fer, per deferència a persones que han perdut un familiar en temes de calor. Penso que és una cosa de protocol, considero. Estaria bé, a veure si les bones maneres les tenim tots.

Dit això, en les defuncions entorn del tema de l'estrès tèrmic i la calor passa exactament el mateix –disculpi, que és que no ens veiem– que passa amb el tema de les relacions de morts entorn del càncer –gràcies. Actualment, aquí, amb aquest tema, estem a un noranta-nou per cent d'infradetecció, per sota de gairebé tots els països de la Unió Europea –respecte al càncer. Per tant, amb la calor tenim problemes molt similars. Hem de pensar –jo li porto unes altres xifres– que seixanta mil treballadors estan a empreses que actualment no tenen protocol contra onades de calor. I amb això tenim un problema, i és que el requeriment, en aquest sentit, té a veure normalment amb empreses que tinguin més de cinquanta treballadors. És un requeriment absurd, perquè, en realitat, els riscos no tenen a veure amb el nombre de la plantilla. És una deferència cap a les empreses petites, una deferència que s'hauria d'acabar quan estem parlant de que és la vida de la gent.

Vam començar l'estiu, com bé sap, amb tres morts per raons de calor –crec que ho hauríem de considerar–, dos d'ells contractats –hem de dir «presumptament», perquè aquí la vida va com va, però dos d'ells contractats– a Barcelona i Tarragona, i un altre sense contracte –Lleida. En aquest sentit, jo aquí vull fer una mica d'incís –que tinc bastant temps– en què passa amb Barcelona, perquè em sembla l'exemple paradigmàtic. Si ni tan sols quan l'Administració pública subcontracta, o contracta, empreses per realitzar serveis tenim la capacitat i la bona diligència respecte de les condicions laborals, què li estem demanant al sector privat? Us voldria recordar que va haver-hi una roda de premsa del director del servei de neteja que va dir: «L'ajuntament ja va demanar que es fessin xerrades i formació pel tema de la calor.» No va haver-hi reconeixement en un primer moment en aquest sentit i no es va obrir

una investigació. I dius: bé, no hauríem d'obrir una investigació si fos una empresa que normalment fa bons compliments.

Miri, jo li he portat aquí resolucions d'inspeccions –2022, 2023 i 2024–, i no les he imprès totes perquè no sabia ni com carregar-les. Molt ràpid, eh? Dos mil vint-i-quatre –només fa un any–: «L'empresa va realitzar els mesuraments necessaris per elaborar l'avaluació de riscos específica sense la participació dels delegats de prevenció.» Espectacular. Dos mil vint-i-quatre: «Els treballadors no disposaven d'aigua fresca quan estaven fora del centre de treball realitzant les tasques de neteja.» També. El dia que m'ho van portar als treballadors vaig plorar. Requeriments de subministrament d'aigua –2024–, sanció. Sancions per requeriments d'aigua –2023–; per saltar-se el protocol –també. Màquines sense aire condicionat –màquines sense aire condicionat són moltíssimes, per cert. Sancions per estrès tèrmic. I així... Bé, vull dir, com aquesta piletta.

Què va passar després de la mort de la treballadora? Que no s'havia d'investigar, eh?, recordem-ho. Que, curiosament, l'1 de juliol Urbaser es va endur tots els vehicles que no tenien aire condicionat –perquè s'estava treballant amb vehicles sense aire condicionat– d'un dels centres per anar a instal·lar-los-hi. Tenint en compte que s'havia descartat la investigació, em sorprèn la diligència d'una empresa, que durant més de tres anys no havia tingut en compte les contínues sancions que se li havien imposat, per posar aires condicionats. És més, em sorprèn –jo crec que tots haurien d'estar sorpresos– que, si hi havia hagut una mort que no estava relacionada amb l'estrès tèrmic i la calor, de cop s'haguessin de prendre mesures. A mi aquest cas em va semblar bastant colpidor. Em va semblar bastant colpidor perquè si tenim..., sort que tenim, i sort que tenim una família que ha decidit lluitar-ho, que és la Clara, que és la germana de la Montse. En el moment en què teníem un missatge –que, per sort va publicar *El País*– en el que es parlava de que havia tingut un molt mal dia, que pensava que es moria, que li venien dolors de braços, de pit i de cervicals mentre treballava

Fitxer 22CET6

–*vamos*, «calambres» era el missatge– que no s'instés a que s'obris aquesta investigació. Llavors, crec que aquest és un dels casos que ens haurien de preocupar, perquè si l'Administració pública..., si en aquestes subcontractes, que, per cert, segons protocol, el protocol de treballadors de l'ajuntament sobre condicions climàtiques adverses, en teoria totes les subcontractes haurien de complir. Bé, no en compleixen cap, perquè ho vaig poder parlar en aquell moment amb els responsables, en el moment d'aquest accident, eh? Llavors, crec que és important que pensem en què està passant ja amb l'Administració pública, i després podem parlar de les empreses privades. I que pensem en per què es va descartar aquesta investigació en un primer moment. El tretze per cent de les empreses no estan fent prevenció –per l'obligatorietat que dèiem. Llavors, crec que una de les mesures essencials ha de ser que s'acabi amb que hi ha un límit, o sigui, un topall a partir del qual sí que és obligatori i amb quin no.

Després, hem de tenir en compte que el sistema d'alertes per calor –Aemet i Meteocat– és absolutament insuficient en termes de treball. És absolutament insuficient perquè hem de tenir en compte un sistema d'impacte d'estrès tèrmic, que té a veure amb temperatura, fonts de calor, elements que voregen la calor, tipologia i condició fisiològica del treballador. Això dona una molt millor forma de poder tenir en compte què li passa a un treballador quan està en el seu lloc de feina. Les condicions meteorològiques, que sí que ens serveixen per a la gran majoria de la població, no ens serveixen quan estem en el lloc de feina, perquè estem realitzant treballs físics, perquè poden tenir condicions específiques i perquè ens passa una cosa que és bastant terrible. Entorn de les forquilles de temperatures –pensem-hi, no?, en tancat són disset i vint-i-set, en obert són catorze i vint-i-cinc–, qué fan molts empresaris? Doncs considerar oberts, per exemple, els garatges, perquè com que s'obre i es tanca la porta, per tant, s'agafen a una forquilla diferent, o els restaurants. Imaginin les diferències que hi ha i imaginin què passa a hostaleria quan estàs treballant amb gran maquinària, que també existeix a hostaleria, i la calor que suposa també, especialment els refrigerants. Llavors, crec que això és una part de les coses que haurem de tenir en compte –s'ha dit.

És més, més important que la sanció és la prevenció. El problema que tenim amb els empresaris –això crec que ho sabem tothom– és que les sancions són l'única forma de prevenció, i aquestes sancions han de sortir suficientment cares. Perquè, al final del dia, és un balanç i, per tant, ha de ser un balanç que surti negatiu cada vegada que has posat en risc la vida d'un treballador. Que, per cert, és el dret que tenim. No es tracta de que... I ja no em dirigeixo a vostè; em dirigeixo com..., en general. Com que no tenim una educació, com s'ha dit, sobre els nostres drets... El nostre dret és la indemnitat absoluta al lloc de feina, zero risc. Per tant, necessitem que això no pugui ser possible. Cada xifra..., diguem: en això és un fracàs absolut, de tothom.

I em sorprèn la posició de Junts. Perquè, la veritat, vull dir, m'agradaria agrair a la resta de grups el tipus de posicionament que han tingut. Jo estic d'acord amb mesures, per exemple, que ha plantejat la diputada del PP. Perquè si tenim vint mil advertiments, com ha dit el conseller, em sorprèn doncs que a una empresa com FCC, que ha estat subcontractada per l'Ajuntament de Barcelona, no n'hi hagin arribat durant tots aquests anys, o que no hagi sigut suficient perquè poguéssim evitar una mort a l'inici del treball. Llavors, sí que, no?, la diputada de Junts deia: «Bé, més que càstig, el sobrecost de les empreses, ajudes.» Hem de pagar tots els treballadors a través dels nostres impostos que una empresa no arrisqui les nostres vides per seguir obtenint benefici? O sigui, hem de dir-ho en aquests termes, perquè llavors veiem que no hi ha cap mena de lògica. O sigui que hem decidit que hi ha una sort racional en la qual cada dia s'està posant en dubte qualsevol ajuda de drets socials, i jo, en canvi, li haig de pagar a una empresa perquè no arrisquin les nostres vides. És absurd. I em sembla absurd perquè després volem parlar de criminalitat i d'inseguretat, i la criminalitat està en aquelles empreses que, tot i tenir tota aquesta pila –i aquestes petites respecte a altres empreses– d'inspeccions i de sancions, no prenguin cap mena de mesura. Això és criminalitat reiteradíssima. I inseguretat és que cada any tinguem més de cent morts en el treball, com a mínim en els últims tres. Per tant, quan vulguin parlar de seguretat, parlarem d'això.

I quan vulguin mirar a Europa podem veure que, per exemple, a Anglaterra s'utilitza molt bé lo que nosaltres tenim recollit a l'article 21 de la llei de prevenció de riscos laborals, i que és una de les coses que haurien d'incloure les campanyes –que ara

parlarem d'això—, que diu que hi ha una possibilitat de paralització d'activitat productiva —aquesta és la bona prevenció—, que, davant de la possibilitat de que hi hagi riscos, es paralitzi, perquè no hi ha forma de pagar després a aquelles famílies que es queden sense un membre més a la seva taula. Això és preocupar-nos. Això és una directiva europea de fa ja trenta anys. I no té ni sentit que la vulguem actualitzar en el moment en què en trenta anys hem sigut incapaços d'implementar això bé. I al Regne Unit hi ha un ús molt més habitual, diguem-ne, d'aquest reglament que nosaltres també tenim.

Jo em vaig mirar la seva campanya de «Davant la calor, fent prevenció» cap als treballadors: beure aigua, menjar lleuger, no alcohol ni ensucrats, no treure's la roba i cobrir-se el cap. Home, jo esperaria que les recomanacions que es facin als treballadors siguin: «Fes valer els teus drets. Són aquests. Per cert, pots avisar determinades organitzacions davant dels incompliments i tens aquesta llei, que és la que s'hauria d'implementar.» Cap a les empreses seria: «Facilitar descansos, adaptar horaris i evitar treball aïllat i aigua disponible.» Bé, a part que això, com hem vist, no passa. De nou, no veig una cosa que també recull la llei, que és l'obligació davant del risc de que l'empresari informi d'aquesta amenaça als treballadors. Queden pitjor en els cartells, però crec que de veritat són les mesures que haurien de tenir en compte.

Llavors, menys Junts per Catalunya, que deuen ser els únics en aquest país que no se n'han assabentat, perquè us juro que si surto fora del Parlament tothom sap que falten inspectors, que no arriben els inspectors, que no tenen capacitat de fer les campanyes que tenen previstes *motu proprio*. I això no és una cosa d'aquest Govern; això és una cosa que és ja cronificada. Per tant, falten inspeccions. I, sí, tot ha de passar per la Inspecció. Tenim un problema seriós amb que no pot haver-hi, per tant, aquest tipus de sancions i que n'hi hagi de més. I no té cap mena de sentit que li destinem aquests diners públics. I, per tant, a mi m'agradaria —i ja acabo— que quan fem aquest tipus de campanyes fossin unes campanyes serioses sobre els nostres drets, fossin unes campanyes *como* «Hacienda somos todos». Aquí tothom sap que ha de fer la declaració de la renda, però no tothom sap que té determinats drets. Doncs tant en habitatge com en treball crec que és de rebut, sobretot quan es vol

agafar la bandera de la seguretat per atacar i per criminalitzar part dels nostres veïns, que coneguem els nostres drets en aquests temes.

Fora d'això, moltes gràcies per comparèixer i moltes gràcies per aportar les dades respecte de la feina que estan fent.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit dels Socialistes amb el diputat, el senyor Guillem Sánchez. *(Veus de fons.)* No? Tu? Em pensava que ho feia ell. Perdona. *(La presidentariu.)* Doncs per la seva diputada, la Conchi Jiménez. Endavant.

Conchi Jiménez Cruz

Gràcies. No tinc res en contra, eh?, de que ho faci el Guillem. Bé, moltes gràcies, conseller, primer de tot, per la seva compareixença.

Quan parlem de sinistralitat laboral, és un debat de vides, parlem de vides de les persones, de dignitat i de responsabilitat pública. La sinistralitat laboral no ha de ser una mera estadística: és la mesura de com protegim la gent que treballa cada dia perquè aquest país funcioni. Fins al mes de juliol –s'han dit moltes dades, jo faré quatre pinzellades– del 2025, l'Observatori del Treball de la Generalitat va registrar 56.344 accidents amb baixa en la jornada de treball –això són els oficials acumulats– i cinquanta-dos persones mortes durant la jornada laboral, la qual cosa representa un increment en la mortalitat de pràcticament el 44,44 per cent respecte al mateix període de l'any anterior. El juliol del 2025 es van comptabilitzar tretze accidents mortals al mes, enfront dels cinc que s'havien comptabilitzat el mes de juliol de l'any 2024.

Què vol dir això? En termes d'accidents amb baixa, el mes de juliol del 2025 també es van incrementar moltíssim els accidents en jornada laboral, una dada que mostra la dimensió del problema mes a mes. L'acumulat mostra, a l'informe que he citat, que la tendència és molt alta. Per tant, les causes que nosaltres considerem que estan tenint aquests..., les causes que identifiquen dintre d'aquest informe... Estic fent una mica de recull dels percentatges de l'increment i després les causes que s'identifiquen en aquests informes, d'acord? Hi han informes que els sindicats també

han posat sobre la taula, i són causes repetitives: accidents traumàtics, com caigudes des d'alçada, atrapades, esclafaments, electrocucions... Aquest tipus d'accidents han registrat increments molt notables, i en alguns períodes s'ha observat un augment interanual molt significatiu.

Falta de cultura preventiva. Moltes empreses no completen el cicle de prevenció adequat, i la prevenció està massa externalitzada o es tracta com una formalitat i no s'entra dintre del problema real. Factors estructurals, com la precarietat laboral, contractació temporal, treballadors amb menys formació en prevenció de riscos laborals, jornades intenses i subcontractació massiva. Aquesta combinació augmenta el risc d'accidents. I després tenim els accidents *in itinere*, que són els desplaçaments, que també han representat un percentatge important dels accidents amb baixa i dels accidents mortals.

Dit això, és un problema molt seriós. Realment, quan parlem de sinistralitat laboral parlem de..., el conseller ho ha dit a la seva intervenció, que es parlava de prevenció –tinc per aquí les notes, eh?, que...–, de... –un segon, eh?, que li diré exactament les paraules– inspecció, prevenció, coordinació i sensibilització. Què volen dir, amb totes aquestes xifres que jo he enumerat, aquestes causes? Vol dir que la prevenció no està funcionant, vol dir que la coordinació no està funcionant, que les empreses no estan fent bé la seva feina. Les empreses són les que han d'imposar als treballadors i treballadores les mesures, encara que costi diners. O sigui, la seguretat, les vides de les persones no tenen preu. Una pèrdua a una... Cap persona treballadora de Catalunya, d'aquest país, no pot perdre la seva vida per anar a treballar i perquè no es compleixin les mesures i la prevenció en matèria de seguretat.

Per tant, dit això, les conseqüències són molt evidents, no?, evidents i múltiples: pèrdua de vides humanes, drama familiar –no hi ha mesura econòmica que compensi una pèrdua d'una persona–, impacte en la salut, perquè, a part dels accidents mortals, la sinistralitat, també hi ha una part que hi ha un tipus de seqüeles, i és l'impacte que té a la salut, com lesions, discapacitats, seqüeles físiques i psíquiques que condicionen el futur de les persones. I després també hi ha un cost econòmic, evidentment, que són les absències laborals, menys productivitat,

càrregues per a la Seguretat Social i per a les empreses i també, evidentment, la dificultat per a les persones que perden una part molt important dels seus ingressos. Ampliació de les desigualtats. Els col·lectius més precaris, com, per exemple, temporers o temporeres, subcontractats, treballadors sense garanties –que encara en tenim– són els que pateixen més riscos laborals.

Per tant, des del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, completament d'acord. Sabem que aquest Govern s'ho està prenent en serio, està treballant en totes les qüestions que vostè ha plantejat. I nosaltres, com a grup parlamentari, hem posat sobre la taula, hem presentat a Registre per passar per comissió una proposta de resolució, que s'ha registrat, per al desplegament del pla d'actuació contra la sinistralitat laboral a Catalunya. En aquell document nosaltres hem definit una sèrie d'actuacions, amb la coordinació, evidentment, com no pot ser d'una altra forma, de les polítiques que estan implementant el Govern i la seva conselleria, la conselleria d'Empresa. Doncs s'ha de treballar, s'ha d'actuar.

Nosaltres creiem lo que vostè deia. Jo posaria l'ordre: prevenció –hem de donar aquesta oportunitat i ens hem de coordinar, hem de sensibilitzar empreses, i, sobretot, molta formació i molta pedagogia també als treballadors i treballadores– i després la inspecció. Hem d'endurir molt la inspecció, com bé està..., i bé ha matisat també vostè, conseller, que s'està fent. Pla de xoc en prevenció, una calendarització... Creiem, la figura..., i nosaltres ho hem posat escrit en aquesta proposta de resolució; es va aprovar també al debat d'orientació política, hi vam parlar del tema de la figura dels delegats territorials. Creiem que és una figura..., i els delegats territorials de prevenció com una eina de reforç, no de persecució, sinó una eina de reforç, sobretot a les empreses petites o que tenen menys capacitat de poder organitzar les matèries en matèria de seguretat. Campanyes d'informació, inspecció reforçada, com vostè bé ha dit, aquest pla, evidentment, n'ha d'incloure. Hem d'anar amb objectius, i sé que aquest Govern està treballant en aquesta línia. Reducció de percentatges de morts, reducció de percentatges d'accidents greus, reducció de percentatges de malalties professionals, que a vegades no en parlem i és una part també important del tema de la seguretat i la salut a les empreses. Parlem dels accidents, i accidents mortals, però hi ha una part, també, que són

malalties professionals derivades de la feina. A vegades, si fem una bona prevenció podríem evitar, com a mínim, que vagin a més.

També volem treballar, millorar, per reduir la precarietat laboral. És una part important, també, evidentment. Aquest Govern... Quan vostès parlen, moltes vegades parlen de treball de qualitat. Creiem que és una aposta molt important. Perquè si tenim feines de qualitat la gent tindrà millors condicions laborals en matèries de seguretat. I, per tant, és una peça clau. Hem d'intentar erradicar tota aquesta precarietat que tenim, subcontractacions que dilueixen les seves responsabilitats. No totes les subcontractacions ho fan

Fitxer 22CET7

però sí que hi ha una part, reforç al control d'empreses que utilitzen mà d'obra temporal en sectors de risc i promoure condicions laborals estables, perquè hi ha feines que tenen riscos molt elevats i aquesta rotació de personal també fa que hi hagi més increment d'aquest tipus de sinistralitat. I després el reforç de la Inspecció de Treball, evidentment, qui no compleixi les normes i qui no faci les coses bé se l'ha de sancionar, i se l'ha de perseguir, i se li ha de posar sancions perquè el que deien, cap persona pot perdre la seva vida per anar a treballar.

Formació, tant als treballadors i treballadores com a les empreses perquè sàpiguem com s'ha de fer, i sobretot, també cal una protecció específica als col·lectius més vulnerables, temporers, persones immigrants i treballadors amb contractes precaris que també hem de posar l'ull perquè aquestes persones normalment són les que menys es queixen per la seva precarietat, però per això estem i per això crec que també el Govern de la Generalitat, i em consta, que s'està fent molta feina i s'està treballant en aquesta línia.

Respecte a les onades de calor, i ja acabo. Bé, és el segon estiu –vostè ho ha dit– més càlid d'aquests registres. Jo crec que tot el tema de la sinistralitat seria un dels apartats, parlar de les onades de calor, la calor. Els temps estan canviant. Tenim un problema d'un canvi climàtic, encara que algunes persones no s'ho creguin, ho tenim aquí, és evident, i ho estem patint, i per tant, hem de reforçar mesures per evitar totes aquestes possibles afectacions a les persones treballadores, com poden

ser reorganització d'horaris, pauses obligatòries, llocs d'ombra, hidratació suficient perquè cap persona pugui tenir un cop de calor a la seva feina.

I res, per acabar, agrair la feina que està fent i la preocupació que mostra com a conseller per aquest tema, que em consta i ho sé de primera mà que s'està treballant i s'està fent molt bona feina pel tema de la seguretat i la salut de les persones treballadores.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies diputada.

I ara és el torn de poder contestar del conseller a cadascun dels grups parlamentaris.

Endavant.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, presidenta, i gràcies, diputades i diputats, pel to i pel contingut.

I quan parlo del to i del contingut ho dic perquè crec que és la primera compareixença que faig en la qual diria que el resum global de les intervencions de totes les diputades i de tots els diputats ens porta a la mateixa conclusió, que és que realment el problema existeix, eh? Vostès, probablement amb matisos cadascú, doncs òbviament, per conseqüència o com a conseqüència de la representació política que ostenten, han fet una intervenció més o menys amb un cert biaix, però el contingut, jo diria que de tots vostès, ha coincidit en el sentit d'assumir que, efectivament, tenim un problema en termes generals amb la sinistralitat, en termes específics, avui parlem, amb una sinistralitat concreta que és la derivada de les onades de calor.

I tant és així que vostès arriben a una conclusió conjunta que em permetran que contesti a una pregunta del Partit Popular amb una resposta dels Comuns i, per tant, una pregunta instada per la senyora Míriam Casanovas, amb una resposta o suggeriment fet pel senyor Lluís Mijoler. La senyora Míriam Casanovas m'ha preguntat què és el que no ha funcionat? I jo crec que ho han respost vostès, tots vostès, que efectivament, tenim un problema de sinistralitat específic sobrevingut, que té una conseqüència òbvia i immediata, totalment connectada amb unes

circumstàncies climàtiques que ara hi són i que fa 35 anys no hi eren. Per tant, quan vostè, senyor Mijoler, em diu «reconeix...», no recordo exactament la frase, però la calor com un problema o risc específic, és una obvietat. Si no em falla la memòria l'any 23 –parlo de memòria, que és una dada que no he estudiat– el mes de maig hi va haver, hi ha una onada de calor, i ara arriben a haver-hi el mes d'octubre, per tant, el que va començar sent una qüestió que teníem el mes de juliol o el mes d'agost pot començar al mes d'agost –ja tenim antecedents–, pot arribar el mes d'octubre. Exemple «tonto», que no té excessiva relació, però que farà que ho entenguem tots. La Castanyada, històricament sempre de fred, que tots hem viscut i tots recordem; amb les castanyades actuals, totes amb màniga curta. Bé, doncs, qui no vulgui més evidència de que, efectivament, tenim un canvi climàtic, doncs aquest és un exemple que penso que fa que tots ho entenguem.

Per tant, efectivament, la calor és un risc, i per tant, els riscos, quan tenen incidència en el mercat laboral, requereixen de reaccions. Jo els hi explicaré una mica més en profunditat que no s'han pres mesures ja concretes perquè hem considerat que des de la Conselleria mixta d'Empresa i Treball, com també recordava el senyor Mijoler, si una cosa estem aprenent és a intentar trobar un punt d'equilibri. Per què? Doncs senzillament perquè aquestes decisions estiguin consensuades. S'ha fet referència per part del diputat Jordi Albert al Consell de Relacions Laborals –jo, més que el Consell diria la concertació social– fa que les mesures que es prenguin tinguin capacitat i vocació de permanència, i això és el que volem. Com que això és el que volem, vam començar, insisteixo, al setembre, quan ja pràcticament no teníem onada de calor –teníem calor, però no una onada– i vam dir, hem d'arribar a conclusions ara, no hem de començar a buscar solucions al mes d'abril, quan ja probablement estem a quinze dies o tres setmanes o un mes de la primera onada de calor i per tant, el primer risc de l'any que pugui perjudicar la vida dels nostres treballadors i dels nostres treballadores.

Com s'ha fet aquest grup de treball? Amb la voluntat de poder-lo portar, diputat Albert, en el seu moment, al Consell de Relacions Laborals hem generat un equip de treball que evidentment porta i dirigeix la Direcció General de Relacions Laborals, en concret la senyora Núria Gilgado, que està compostat per tots els agents socials, és a dir, les dues patronals, els dos sindicats majoritaris, que està representat tot el

món local de Catalunya, tot el món local, des d'una doble perspectiva, les quatre diputacions d'una banda, que evidentment aglutinen a tots els municipis de cada demarcació, de cada província, però també a les dues federacions municipalistes. És a dir, hem volgut deixar un missatge ben clar que no hi ha cap cap municipi de Catalunya que no tingui la capacitat d'incidir en les mesures, que ja veurem quines seran.

Per què la importància del món local? Crec que vostès ho han dit, si no tots, quasi tots, perquè aquí vindran canvis importants que ja poso a sobre de la taula d'aquesta comissió. Perquè segurament quan aquells que tenim molt clar que volem defensar a ultrança els drets dels treballadors, i per exemple, plantejem que una setmana en el qual els serveis meteorològics ens diuen: «Ep! A partir de dilluns arribarem a 38 o 39 graus, però és que a les nits no baixarem de 30», quan això ens ho diguin i passarà quatre o cinc dies, algú es pot plantejar «ha arribat el moment de que determinades obres públiques al carrer es facin a les quatre del matí fins a les deu i després es plegui fins a les 11». Després sortiran els veïns, que diran «jo tinc dret a dormir, a descansar, perquè jo treballo amb la meva activitat 15 hores, o 12, o 14, o els que siguin» –comptant la vida familiar, estic dient– «i per tant, jo haig de descansar». Per tant, el món local, que és qui té les ordenances del soroll, per exemple, ha d'estar aquí i ha d'entendre que hi hauran dos o tres o quatre èpoques de l'any, de quatre o cinc dies, que hauran de fer una compensació de drets fonamentals, entre el dret al descans legítim de tothom, faltaria més, tothom té dret a dormir i a descansar, amb el dret a la vida, amb el dret a la vida.

I aquí, sense entrar en començar a obligar mentalment el marc mental, sí que és veritat que quan col·lideixen drets fonamentals s'ha de fer una anàlisi de quin és el bé jurídic que requereix de més protecció. Crec que tots de la forma que han parlat estan d'acord en què el bé jurídic a protegir és la vida d'una persona. Però que sapiguem que no serà fàcil, que hi hauran ordenances, tots sabem que un dissabte pots començar a fer soroll a partir de les 8 o les 9 en determinades localitats, el diumenge és més tard perquè la gent té més dret a dormir, perquè ha sortit o pel que sigui, i per tant, no serà fàcil. D'aquí la importància, rellevància de que el món municipal tingui tanta oportunitat, tanta legitimitat de dir la seva, com ho pot dir el

món de les patronals o el món dels sindicats. Per tant, per nosaltres això és important.

Per què ho hem fet al setembre? Perquè el temps passa volant. Vam començar el setembre i ja estem a finals de..., o a mitjans de novembre. I no ens n'adonarem i ja estarem de vacances de Nadal. I per això volem tenir ja un document que vostès coneixeran, faltaria més, a final d'any, per poder discutir, per poder-lo qüestionar, per poder-lo enriquir, però per arribar a una proposta que contingui, valgui la redundància, les propostes que vostès em demanen, consensuades i adreçades a disminuir aquests riscos. És evident que els riscos estan en unes determinades feines. Un jardiner no pot treballar a la una del migdia un dia que s'arribarà a 40 o a 38 graus. Un treballador de la construcció no pot treballar amb unes condicions com aquestes. I per tant, hem de començar a introduir també socialment que el canvi és prou significatiu, prou important com perquè la societat també pugui haver d'assumir que quatre dies al mes o setze dies a l'any, doncs igual hem de dormir, no ho sé una mica menys, eh? Això és fred, algú s'enfadarà quan em senti dir-ho, però ho dic amb la total certesa i seguretat de que ha arribat un moment en el qual tant des del Departament d'Empresa, en aquest cas de Treball, en la mesura en què regula o pot regular algunes qüestions de la normativa laboral, no totes les que voldríem, però de forma especial també en el treball, en salut, també s'ha parlat de Protecció Civil, doncs ha arribat un moment que hem de fer canvis perquè això no tirarà marxa enrere.

La sequera, algú deuria pensar fa 5 o 6 anys, «ja va passar aquell episodi de fa quinze o setze anys, ja no tenim sequera». Crec que després de l'episodi que hem viscut recentment tots tenim clar que Catalunya és un país susceptible de tenir sequeres sempre. Tant de bo que en tinguem molt de tant en tant, però és una evidència. El mateix passa amb les onades de calor, per bé que aquest any no hagi estat un any especialment dur en relació a d'altres anys que hem viscut.

Per tant, sí, senyor Mijoler és un problema. No tenim la capacitat per inserir canvis com els que jo mateix li proposaria, és a dir, si jo tingués..., perdó, si el Govern tingués facultats per regular la Llei de prevenció de riscos laborals o tingués facultats per introduir fins i tot canvis estructurals en l'Estatut dels Treballadors, jo crec que

ha arribat el moment de dir, nois, les normes s'han d'adaptar als temps i per tant, ara és el moment de que d'aquests dos cossos normatius introduïm elements que recullin com a fet diferencial aquests riscos derivats de la calor.

Heu parlat, han parlat molts de vostès de la feina preventiva, diferents grups parlamentaris. Jo crec que és veritat. Jo crec que és veritat que la sanció en si no és sinònim de res, perquè també molts de vostès han parlat, i és veritat, que hi ha determinats empresaris que els surt més a compte pagar una sanció que, per exemple, fer una inversió en prevenció de riscos laborals. Per tant, la prevenció és un camí important. Aquí permetin-me que els digui que la Inspecció de Treball amb els mitjans que té fa la feina que ha de fer, i les campanyes que fan són totes, absolutament totes, serioses.

Amb relació..., s'ha parlat a l'accident de la treballadora d'FCC. El que no té capacitat la Inspecció de Treball –malauradament, però, és així– és capacitat de declarar o no la declaració, l'element declaratiu de què un accident és laboral o no és laboral, és de treball o no és de treball. Si no hi ha el reconeixement per part de l'empresa, això queda supeditat a un reconeixement judicial. Quan no hi ha una denúncia en l'àmbit laboral –o penal, si s'escau– que declari per part del jutge aquesta condició d'accident laboral, aquest no es pot considerar com a tal. La Inspecció de Treball va actuar fins on va poder, efectivament, no s'havien pres totes les mesures necessàries ni existien els protocols que hi haurien d'haver, però aquesta declaració, aquest element declaratiu d'accident de treball, doncs no tenim facultat per fer-ho, no ens

Fitxer 22CET8

consta que hi hagi hagut fins ara, –però tampoc ho sabem eh– algun tipus de denúncia per qualsevol de les dues vies possibles, com seria la laboral o la penal, si s'escau. Si això, evidentment, acabés amb una declaració d'accident de treball, evidentment, l'actuació d'inspecció de Treball seria molt diferent.

Mirin, jo crec que estem en un moment important de creació d'algo. Nosaltres hem començat amb aquest treball transversal amb totes les capes de la societat que pensem que poden incidir –a banda d'aquest Parlament, per descomptat– en arribar

a la conclusió d'unes mesures que veurem després, com les aterrem a una certa capacitat normativa –i insisteixo, en tenim poca, de capacitat normativa en matèria laboral– o com fins i tot podem plantejar d'eleva-la a nivell de reformes estructurals, a nivell estatal, per la pressió que puguem exercir des del nostre Parlament. Ja els hi demano ara que si això s'escau, els hi demanaré en el seu moment la capacitat de poder proposar elements modificatius, legislatius, des d'aquí, i ho dic perquè he vist que tots pensem que s'han de fer coses i per tant, nosaltres el que ara pretenem és que hi hagi un abans i un després amb aquesta actuació que per a nosaltres és rellevant. Si aquest document està a finals del mes que ve, nosaltres coneixeran, vostès coneixeran el contingut del mateix i jo els demanaré que ens ajudin a enriquir-lo, faltaria més que un document no pogués ser enriquit i que només comptés..., només tampoc és la paraula, comptés amb els agents socials, amb els agents a nivell de territori, penso que el Parlament ha de dir la seva i per tant, vostès tindran incidència.

La voluntat és que a la primavera d'aquest any nosaltres tinguem mesures socials consensuades, no crec que sigui un document en el qual haguem de fer excessiva política, estem jugant amb la vida de les persones i jo els hi demano que puguem continuar, doncs amb la conducta que he observat avui per part de totes les diputades i per part de tots els diputats, i que agraeixo molt sincerament.

Tot això en el marc de, permeti'm, malgrat que no és objecte avui de la sol·licitud de compareixença, d'una sinistralitat laboral en termes generals. Avui parlem aquí fonamentalment de l'onada de calor, però no se'ns escapa que estem passant un moment, crec que el senyor Mijoler ha aportat dades inicialment de tots els accidents que hi ha, no només a Catalunya, sinó a l'Estat de sinistralitat en termes genèrics. És evident que estan havent-n'hi molts, és evident que té una relació òbvia que suposo que ningú de vostès negarà, amb un increment de l'activitat econòmica, però el fet que hi hagi un increment de l'activitat econòmica no ens ha de permetre pensar que això legitima que hi hagi més accidents, al contrari. És a dir, encara que el número per treballadors pugui ser fins i tot inferior, doncs el fet que hi hagi més persones que tenen accidents lleus, greus, i sobretot mortals, ens ha d'ajudar a tots

a que siguem capaços de trobar mesures per lluitar contra això. La prevenció és l'instrument. Només la prevenció serà capaç d'aconseguir que a això se li pugui donar la volta. I la prevenció no és fàcil, no és fàcil perquè implica que aquell que pretens dir que ha de prevenir tingui la voluntat de deixar-se ajudar per tenir aquesta formació preventiva amb aquest resultat de reduir aquests accidents.

Nosaltres treballarem al màxim, els hi dic, algú de vostès quan parla crec que comença a conèixer quina és la meva voluntat, en tant en quant sigui conseller d'Empresa i de Treball, i si la meva obsessió en el món de l'empresa és generar productivitat i generar ocupació, els hi ben asseguro que en l'àmbit del treball vostès avui han tocat el que és per mi una obsessió. Ni una mort ni mitja, és a dir, ningú hauria de tenir el risc de perdre la vida en el seu treball. Conscienciació i prevenció del món de l'empresa, també dels treballadors, que han de ser conseqüents amb les mesures de seguretat que s'han de prendre, sobretot en els treballs de més risc, com pot ser, sobretot, la construcció.

També els vull fer coneixedors que en els sectors de més riscos estem tenint relacions, estem tenint moltes reunions. Els hi dic que com a sectors, com a gremis, ens fan arribar la voluntat de col·laboració. Per tant, jo crec que estem en un moment en el qual serem capaços de trobar aquests elements per agafar el problema com a tal. Un problema que tenim de país, un problema que tenim, que hem de solucionar i que jo vull comptar amb tots vostès per poder arribar a solucions que siguin positives.

Les preguntes concretes. Si jo ara comencés a contestar algunes d'elles, que les podria contestar, estaríem molta estona. Jo, si vostès tenen, els hi dic ara, la necessitat de dos o tres preguntes que volen saber quin és el nostre criteri, jo els hi faig per escrit, que quedi clar. El senyor de VOX m'ha comentat si vostè no té aquí les dades –jo ja li dic, aquí no les tinc, però les tinc en mitja hora per donar-li a vostè– els hi donem, però sobretot m'agradaria que quedés aquesta sensació. Col·laboració màxima amb tots els grups parlamentaris. Ho dic convençut, molt més del que estava al principi, perquè m'ha donat la sensació de que tots plegats pensem més o menys igual.

I permeti'm que agraeixi a la persona del senyor Mijoler i al grup dels Comuns que hagin portat a la compareixença d'un servidor aquest tema, no..., amb la introducció que ha fet vostè no em molesta, al contrari, vostè crec que ja ho sap, és la meva obligació –com s'ha encarregat el senyor Jordi Albert de recordar– la de venir al Parlament, faltaria més. Però ho faig molt a gust, els ho dic amb molta franquesa, amb temes de vegades més constructius. Aquest, jo crec que també li hem de veure la seva vessant constructiva, i ho dic molt seriosament. Al darrere hi han coses molt negatives, com són els accidents i les morts de les persones treballadores, però jo crec que si som capaços, entre tots, de gestionar unes mesures positives, al final veurem aquesta compareixença i totes les que puguem fer en el sentit de millorar la sinistralitat, una cosa que necessita el país.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller.

I ara obriríem torn si hi ha algun grup parlamentari que vulgui fer, o necessiti fer algun aclariment, donarem un temps màxim de tres minutets.

Noemí Nieto i Fumanal

Volia aclarir, ja que s'han referit tant la portaveu de la CUP i la portaveu socialista, que em mirava molt sovint, amb el tema de la inspecció.

Jo en cap moment m'he posat en contra de les inspeccions de treball i que no ho trobi important. He dit que si parlàvem de la sinistralitat d'aquest tema, per mi és important conèixer els determinants de salut que més impacte tenen. La Inspecció de Treball ja existeix i està desplegada i la prevenció crec que ningú discuteix. Però estem en una nova situació que sí que s'anirà cronificant i hem d'entendre, i crec més i aposto més, donat que no hi ha demanda per treballar en aquests llocs que estan més exposats i tindrem cada vegada més problemes per trobar professionals justament amb aquestes feines que estan més exposades a la calor. Apostem més per la tecnologia i perquè no hi hagi d'haver gent exposada durant el dia.

Hem posat l'exemple de la construcció. Fer més construcció modular i menys –que és una pregunta que he fet– i menys in situ sota la calor. Agricultura. També s'està

parlant que s'està investigant en drons per recollir fruita, per exemple, i no haver d'estar exposat juliol, agost, perquè són les dates de recollida, etcètera. Hi ha mil coses. Ara, jo crec que hem barrejat conceptes.

També voldria demanar a la diputada de la CUP la dada que ha dit de les malalties oncològiques no detectades (*veus de fons*), em sorprèn, no sé si ens podries compartir una mica l'estudi d'aquesta dada.

Per tant, Junts no..., per reiterar que no estem en contra de la prevenció, sinó simplement, avui parlem dels efectes de les onades de calor amb els accidents laborals, no de tots els accidents laborals.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Algun grup parlamentari més vol fer...? El diputat de VOX, endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Simplement, senyor conseller, que prengui nota d'aquestes dues qüestions que sí que m'agradaria que contestés per escrit. Un era el tema dels expedients, sobre els expedients sancionadors, quan s'han incoat expedients sancionadors i quin tipus d'infraccions lleus, greus o molt greus, si cap la possibilitat. I la darrera sobre el fet de com valora el Govern el Decret 14/2022.

Gràcies.

La presidenta

Ningú més vol fer cap... Diputat d'Esquerra, també?

Jordi Albert i Caballero

Jo només... Ja que ha obert la via de respondre per escrit, cap problema, ho pot fer, però en qualsevol cas, la qüestió respecte al traspàs de les competències en Inspecció de Treball, el seu parer al respecte, i la necessitat de fer-ho atenent també a..., que crec que seria un dels elements importants per tenir més efectius a peu de carrer i per tant, més inspectors a disposició.

I d'altra banda, el detall de les actuacions que hi ha hagut respecte a les dues morts que hi van haver, i una d'elles sí que ha estat en resposta a la CUP, però al detall,

però l'altre, la que seria la segona mort, sobre aquesta no ha fet cap tipus de referència. Suposo que sap a què em refereixo, és que no vull ser més explícit.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

(Remor de veus.)

Laura Fernández Vega

Gràcies per l'aclariment.

A la diputada de Junts dir-li que la dada que és de reconeixement oficial de la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social, l'estimació informa del càncer laboral de Comissions Obreres, a les quals considera que hi ha càncer laborals estimats 16.000, càncers laborals no reconeguts 104, en canvi, fa una comparativa amb Alemanya, que és qui millor tindria aquestes deteccions, i a partir d'aquí, per sota tenim a Itàlia i França. Perdó, una mica per sobre, però aquí, vull dir, com és un dels temes que segurament en algun moment haurem de tractar.

A mi m'agradaria dir-li, conseller, que m'alegro de que faci, que ens expliqui i que detecti també la bona voluntat de tots els grups i els diputats, però jo crec que sí hagués sigut de rebut que realment respongués a aquestes preguntes. Ara ja no tenim aquest temps, però a mi m'interessa molt més que la seva posició entorn a això, que ja la coneixem i que l'ha reiterat varies voltes, respostes concretes. I crec que no és la forma, l'escrita. No passa res, la legislatura és llarga, tindrà altres compareixences, però sí que crec que hauria d'haver un costum en què en aquest tipus de compareixences, quan adrecem preguntes concretes, puguin haver respostes concretes. No passa res, seguim *(veus de fons)* però bé, és el meu torn. Per molt que sigui conseller, crec que no funciona exactament així.

A mi, per exemple, i passarem bateria com a preguntes, no passa res, però jo preguntaré si les properes campanyes inclouran els drets laborals en la seva difusió, preguntaré si hi haurà una millor difusió de l'article 21, preguntaré totes aquestes coses, i crec que, no passa res, però que hauríem d'acostumar-nos a que les sessions de control són això.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Bé, doncs ara sí que és el seu torn per contestar a cadascun dels diputats.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

A la pregunta darrera de la diputada Laura Vega. A veure, jo si vostès volen que jo, a les 8 preguntes de cada grup, o 5 o 6 o 7 que, per tant, totalitzen potser 30 o 40 preguntes, em prengui la molèstia de contestar, no tinc cap problema. És a dir, nosaltres tenim un equip de treball. És evident que no totes les preguntes com cap conseller sap les respostes, però les podem tenir ara, després farem intervencions que duraran tres o quatre hores, no passa absolutament res. Però vull que li quedi clar que el motiu pel qual he intentat condensar les respostes amb una genèrica els asseguro que ha sigut per respecte a vostès. Si tots vostès em diuen que prefereixen un altre tipus de respostes, jo no tinc cap problema, jo tinc molt clar que la tarda del Parlament la dedico al Parlament i m'és igual plegar a les 7 que a les 9 de la nit. Per tant, jo, presidenta, això com una qüestió d'ordre públic, ho poso a sobre de la taula i que els presidents de cada grup ho resideixin i jo faré el que vostès em diguin, per descomptat. Però que quedi clar que ho he fet per deferència a vostès. Per això he dit també al principi que no esgotaria els meus 40 minuts, cosa que he fet. Però que quedi clar que és per això.

Diputat Albert, dues coses. Una, la pregunta què fa vostè dels dos accidents. Un és el d'Alcarràs, AT mortal accident Alcarràs, efectivament reconegut per l'empresa. La investigació ha finalitzat. L'autòpsia ha revelat que la causa de la mort és efectivament, un cop de calor. S'han constatat les deficiències per les mesures preventives, no hi existien, i aquest dilluns es va notificar acte per accident de treball mortal a Alcarràs per cop de calor. Per tant, aquesta ha acabat així.

I després l'altre, que és el de Palau-Solità i Plegamans, doncs també, d'acord amb l'autòpsia, la causa de la mort és compatible amb l'exposició del treballador mort per altes temperatures i també, en aquest cas, l'actuació proposa d'inspecció una sanció per incompliment de la normativa en matèria de seguretat

Fitxer 22CET9

i salut laboral. Per tant, els dos casos, aquests sí, ha d'haver-hi reconeixement per part de l'empresa, doncs ja tenen la seva actuació.

I la darrera pregunta de caire molt més polític, doncs home, clar que sí, clar que jo voldria tenir la part de competència que no tenim en matèria d'inspecció, com m'agradaria també, per exemple, tenir les competències en Seguretat Social, per exemple. Una qüestió que ens aniria molt bé també per regular des d'aquí les nostres relacions laborals.

Bé, sí, m'ha preguntat quin és el meu criteri: sí que m'agradaria, aquesta és la resposta.

La presidenta

Molt bé, doncs donem per finalitzada aquesta sessió informativa, i passàrem al punt número 3, que és la sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller, sobre els mecanismes adoptats per evitar que l'Administració de la Generalitat es relacioni amb les empreses que operin il·legalment en assentaments israelians o amb empreses vinculades amb el genocidi.

Conseller, quan vostè vulgui, per un temps d'una hora màxim. Endavant.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpel Rodríguez)

Doncs moltes gràcies, presidenta. Diputades, diputats que ens acompanyeu, bona tarda de nou. Abans d'entrar en les actuacions concretes que hem dut des del Govern per garantir que l'Administració de la Generalitat actuï amb plena coherència amb el dret internacional humanitari i els principis dels drets humans, permetin-me fer un apunt del perquè arribem aquí, que és la realitat que s'ha viscut i es viu a Gaza, encara que tots vostès, òbviament, ja ho coneixen molt bé.

Amb desenes de milers de víctimes civils i una destrucció massiva d'infraestructures essencials –hospitals, escoles, xarxes d'aigua i d'electricitat–, al conjunt de la franja de Gaza, el conflicte ha provocat més de 68.000 morts i 170.000 ferits. La majoria són civils i prop d'un terç són infants, als que se sumen les alertes d'Unicef pels moltíssims casos de desnutrició greu o malalties derivades de la manca d'aigua potable i de medicaments.

Més de dos milions de persones s'han vist obligades a fugir de casa seva almenys una vegada. El noranta per cent dels habitatges estan destruïts o greument danyats, i el sistema sanitari ha col·lapsat completament. Les institucions internacionals, inclosa la Unió Europea, han intensificat les crides per posar fi a la violència i garantir un accés humanitari sense restriccions. La Unió Europea demana un alto el foc immediat i la protecció dels civils.

Per la seva banda, el Govern d'Espanya, mitjançant el Reial decret llei 10/2025, ha reforçat l'embargament d'armes a Israel, ha prohibit les importacions dels assentaments il·legals i ha incrementat l'ajuda humanitària a Gaza fins als 150 milions d'euros per al 2026.

Catalunya, com a país compromès amb els valors europeus i amb la defensa de la vida i de la dignitat humana, té el deure moral de respondre davant d'aquesta realitat amb coherència, amb responsabilitat i amb respecte al dret internacional.

Catalunya no intervé en política exterior, però té el deure d'alinejar-se amb els principis universals dels drets fonamentals i dels drets humans. Aquesta és la brúixola que orienta les polítiques del Govern i que guia també les decisions que també hem pres des del Departament d'Empresa i Treball.

I per això aquest Govern actua per donar compliment a la Resolució d'aquest Parlament 341/15 sobre Palestina, aprovada per tots vostès, que estableix un compromís clar amb el respecte als drets humans i el dret internacional humanitari.

En aquest marc, passo a detallar els mecanismes concrets que el Govern ha posat en marxa per garantir que l'Administració de la Generalitat desenvolupi la seva activitat econòmica i institucional d'acord amb els estàndards internacionals dels drets humans.

Ho hem fet de manera coordinada entre tres departaments, el d'Empresa i Treball, el d'Economia i Hisenda i el d'Acció Exterior i Unió Europea, per establir garanties efectives en quatre àmbits: la contractació pública, les relacions econòmiques i empresarials, la representació exterior i la cooperació internacional. Les actuacions que hem adoptat són les següents.

En primer lloc, una contractació pública responsable. La Direcció General de Contractació Pública va actualitzar les guies per a la redacció dels plecs de clàusules administratives particulars dels contractes d'obres, serveis i subministraments adjudicats per un procediment obert.

Aquesta actualització incorpora una nova clàusula obligatòria dins l'apartat «Altres obligacions de l'empresa contractista», amb la qual s'exigeix que qualsevol empresa adjudicatària garanteixi que no duu a terme activitats contràries als convenis internacionals de l'Organització Internacional del Treball, el pla d'acció nacional d'empreses i drets humans i el dret internacional humanitari. Per garantir el compliment d'aquesta clàusula, les empreses estan obligades a facilitar la informació i la documentació justificativa que els sigui requerida per l'òrgan de contractació i a acceptar auditories, verificacions i comprovacions, incloses inspeccions per part de l'administració contractant.

Aquest canvi assegura que els recursos públics de la Generalitat no es destinen a empreses que vulnerin el dret internacional o participin en activitats econòmiques il·legals. D'aquesta manera, Catalunya esdevé una de les primeres administracions d'Europa a incorporar explícitament el respecte als drets humans i el dret internacional humanitari com a criteri vinculat en la seva contractació pública.

En segon lloc, les relacions econòmiques i empresarials. En aquest aspecte, vull deixar-ho molt clar: la Generalitat no manté cap relació directa amb empreses identificades per Nacions Unides com a operands en assentaments il·legals o vinculades a vulneracions dels drets humans. Ho repeteixo: cap relació directa, cap ni una. I ho dic així de taxatiu, perquè el Departament d'Economia i Finances ha revisat de forma exhaustiva tots els contractes i convenis vigents, i ha constatat que no hi ha cap empresa d'aquesta naturalesa entre els nostres proveïdors o col·laboradors.

I aquí em permetran que els hi recordi un cas concret, que és el d'Alstom. La presència d'Alstom en la versió original de l'any 2020 de la base de dades de l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans es devia a la seva participació en el projecte del tramvia de Jerusalem, que connectava la ciutat amb

àrees ocupades, una activitat considerada en aquell moment contrària al dret internacional humanitari.

L'empresa, Alstom, va cessar la seva participació en aquest projecte i va demanar de forma formal ser exclosa de la base de dades, fet que finalment l'ONU va validar en la seva revisió el setembre de 2025, per tant, fa un mes i mig, aproximadament. L'ONU va retirar Alstom després de verificar que ja no mantenia operacions comercials actives als territoris ocupats.

Aquest cas posa de manifest la importància de treballar amb rigor i basar les decisions institucionals en informació contrastada i actualitzada dels organismes internacionals competents. Només així podem garantir que l'acció del Govern sigui responsable, justa i plenament alineada amb el dret internacional.

Tercer, pel que fa referència a l'Oficina d'Acció a Tel-Aviv, com ja saben vostès des del maig d'enguany, l'Oficina d'Acció a Tel-Aviv està formalment tancada. Aquesta decisió respon a una anàlisi rigorosa i compartida dins del Govern, i es va prendre en coherència amb la posició institucional de Catalunya davant l'agreujament del conflicte i les vulneracions del dret internacional humanitari.

Cal recordar que aquesta oficina, creada l'any 2015, tenia caràcter eminentment tècnic, orientat a oferir informació i suport puntual a empreses catalanes amb presència i interès comercial a la regió. Tanmateix, des de l'inici del conflicte, l'octubre de l'any 2023, l'oficina ja havia cessat tota activitat de promoció empresarial i missions comercials. Tampoc s'hi feien accions de captació d'inversions ni d'interlocució institucionals amb actors israelians.

En aquell moment, el Govern ja va recomanar explícitament a les empreses catalanes no viatjar a la regió ni participar en cap operació comercial o inversora en aquell entorn de guerra. Per tant, quan el Govern va anunciar el tancament, l'activitat ja era mínima i purament tècnica, i la decisió va ser la culminació natural d'un procés de desconexió progressiva.

El tancament de l'oficina de Tel-Aviv es va fer per expressar la voluntat de Catalunya de no mantenir cap tipus de relació institucional, encara que fos indirecta, amb un Estat que no està complint de manera flagrant el dret internacional humanitari.

Ara bé, i això és important que ho destaquem, aquesta decisió no ha tingut cap impacte negatiu sobre el teixit empresarial català. Les empreses que abans rebien assessorament a través de l'oficina de Tel-Aviv continuen tenint accés als mateixos serveis a través de la xarxa internacional d'Acció, que compta amb trenta-nou oficines actives a més de cent països.

Això garanteix continuïtat operativa, seguretat jurídica i diversificació dels mercats on les empreses catalanes poden desenvolupar la seva activitat internacional. De fet, Acció ha reforçat la seva presència a altres mercats de la regió, com ara Turquia, Egipte o els Emirats Àrabs Units, per exemple, per mantenir oberts canals comercials i tecnològics alternatius i assegurar que la decisió política de tancar Tel-Aviv no es tradueixi en un perjudici econòmic.

En definitiva, es tracta d'una mesura, doncs, prudent, coherent i responsable, adoptada en el moment oportú i amb totes les garanties necessàries. Prudent, perquè s'ha fet valorant el context europeu i el marc internacional; coherent, perquè reflecteix els valors que guien l'acció exterior del Govern, i responsable, perquè assegura que la defensa dels drets humans no sigui incompatible amb la defensa dels interessos econòmics legítims de Catalunya.

En quart lloc, la participació en fires i esdeveniments internacionals. El Govern de la Generalitat va traslladar al consell d'administració de Fira de Barcelona la voluntat de garantir que l'Administració de la Generalitat no mantingui cap relació institucional ni econòmica amb empreses que operin il·legalment en assentaments israelians o que estiguin vinculades a vulneracions greus dels drets humans.

En aquest marc, i en la celebració de l'edició de l'any 2025 de l'Smart City Expo World Congress, que va tenir lloc la setmana passada, s'ha garantit que no hi hagi cap pavelló oficial de l'Estat d'Israel ni presència institucional del país.

Segons van confirmar la mateixa Fira de Barcelona, no hi va haver representació de l'Israel Sport Institute ni participació d'empreses agrupades sota aquest paraigua estatal. La importància d'aquest pas va més enllà del mer i pur simbolisme. Fires com l'Smart City Expo són espais de projecció global on els estats, les ciutats i les empreses es donen legitimitat mútua.

En cinquè lloc, la cooperació i ajuda humanitària. Catalunya ha estat històricament una societat solidària i activa davant el patiment dels pobles que viuen en situació de conflicte. I en el cas de Palestina, aquest compromís ha estat constant i tangible. Només aquest any 2025 la Generalitat ha destinat 800.000 euros a l'Agència de les Nacions Unides per als Refugiats de Palestina, per donar suport d'emergència i reconstrucció d'infraestructures bàsiques –escoles, hospitals, sistema d'aigua– i refugi per a famílies desplaçades.

Aquesta aportació s'afegeix als 295.000 euros de l'any 2024 destinats a programes d'educació i salut a Gaza, que han permès mantenir oberts escoles i centres de salut en condicions extremes, assegurant que milers d'infants i joves puguin continuar aprenent i rebent assistència mèdica.

A més, la Generalitat ha contribuït amb 200.000 euros al fons de l'Oficina de Coordinació d'Afers Humanitaris de les Nacions Unides, per donar suport a les operacions d'assistència humanitària als territoris palestins ocupats. Aquest fons canalitza recursos per garantir l'accés

Fitxer 22CET10

aliments, aigua potable, atenció mèdica, habitatge temporal i suport psicosocial, i coordina l'actuació d'ONGs i organismes internacionals per arribar allà on la destrucció ha estat més devastadora.

Des de l'any 2004 –des de l'any 2004–, la Generalitat hi ha aportat més de 8,4 milions d'euros. Aquest suport s'ha concretat en iniciatives de rehabilitació d'habitatges, assistència sanitària, empoderament de dones, programes educatius i protecció de la infància, així com també l'enfortiment de la societat civil palestina i la defensa dels drets humans.

A més de les aportacions econòmiques, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament manté una col·laboració estreta amb entitats humanitàries catalanes i internacionals que treballen sobre el terreny. Catalunya aporta recursos per reconstruir Gaza o per garantir el dret a l'educació i a la salut de milers d'infants, demostrant el seu compromís amb els drets humans i la solidaritat.

Acabo. Catalunya s'alinea plenament amb la posició d'Europa i del Govern d'Espanya. És, a més, la reputació internacional de Catalunya com a país obert, modern i compromès, que no es debilita quan actua com a coherència i amb coherència moral, sinó tot el contrari, que es reforça.

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, diputades i diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Ara és el torn dels Comuns, amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler, per un temps màxim de deu minuts. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. No li agrairé ara de nou la compareixença, perquè no se m'enfadi el senyor Albert i, per tant, com diria Mr. Wolf, d'una altra manera, anem per feina.

Bé, començant, deixant clar per què li hem demanat aquesta compareixença i deixant clar des d'on volem parlar: no volem parlar des de la indignació moral, tampoc des del gest simbòlic; tampoc, de cap manera, des d'una pretesa superioritat moral. Volem parlar des de la coherència política i institucional, des de la convicció que els drets humans no són un annex de la política econòmica, sinó que en són el cor.

Aquesta sessió que fem avui és necessària perquè en ple segle XXI no hi ha neutralitat possible i perquè la neutralitat econòmica és una forma de complicitat. Quan l'ONU, el Tribunal Internacional de Justícia i les principals organitzacions dels drets humans parlen de genocidi, d'apartheid i d'una economia que en treu profit, mirar cap a una altra banda no és neutralitat, és complicitat.

I el que avui volem debatre és justament això: què fa la Generalitat, què deixa de fer i què podria fer per garantir que els diners públics de Catalunya no alimentin cap règim d'ocupació ni cap crim de guerra. Ens ha parlat el conseller de què fa la Generalitat.

I per situar el què li demanem, permeti'm explicar breument com pensava articular la meva exposició: en quatre blocs, amb la mirada pròpia des dels Comuns, però

amb les prevencions prèvies que he fet al respecte, i la nostra mirada és una mirada política, social i ètica a la vegada, no exclusivament econòmica.

Primer, el context, què està passant a Gaza i Cisjordània, per què no podem deslligar-ho de les nostres responsabilitats des de Catalunya. En segon, l'economia de l'ocupació i del genocidi, és a dir, qui treu benefici i com empreses concretes, algunes fins i tot amb contractes o presència a Catalunya, hi participen. I en tercer lloc, el que ja hi ha manifestat que és el paper de la Generalitat, però què implica aquesta realitat per a la política industrial, comercial i de contractació pública del nostre país. I, en últim lloc, les demandes polítiques: què proposem com a Comuns perquè la Generalitat actuï amb coherència, amb instruments, amb termini i amb responsabilitat.

Perquè, conseller, avui no li demanem un titular, li demanem mecanismes i decisions, i sobretot li demanem una posició clara, si la Generalitat vol ser part de la solució o no, perquè, cregui'm, ho té també en la seva mà.

Comencem pel context, que el conseller també ha situat. Des de l'octubre del 23 Gaza s'ha convertit en un escenari d'horror, documentat per totes les instàncies internacionals: més de seixanta mil persones palestines assassinades, la majoria dones i infants; centenars de milers de persones ferides, hospitals arrasats, universitats destruïdes, una població civil empesa a la fam com a arma de guerra. El Tribunal Internacional de Justícia, a principis del 24, ja va reconèixer un risc real i imminent de genocidi. I mesos després, la Comissió Internacional d'Investigació va fer un pas més i va afirmar que Israel està cometent genocidi, identificant-hi actes tipificats en la Convenció de 1948.

A Cisjordània i Jerusalem Est més de 700.000 colons israelians viuen en assentaments il·legals protegits per l'exèrcit, en un règim d'ocupació que vulnera sistemàticament el dret internacional. I l'opinió consultiva del TIJ, del tribunal internacional, és inequívoca: els tercers estats tenen el deure de no reconèixer ni ajudar ni assistir aquest règim. Això inclou governs, empreses públiques i contractació institucional. I encara que no siguem un Estat, el que sí que som és un govern.

Perquè, conseller, quan els diners públics arriben a una empresa que construeix un assentament il·legal o que proveeix tecnologia de guerra, l'ocupació deixa de ser un fet polític, és també un negoci, i nosaltres tenim la nostra part de responsabilitat.

En segon lloc, l'economia de l'ocupació, quan la guerra és el negoci. La darrera actualització de l'Alt Comissionat de Nacions Unides per als Drets Humans identifica 158 empreses que operen en assentaments israelians. No és una ONG qui ho diu, és un instrument oficial de Nacions Unides. Empreses que converteixen l'ocupació en una activitat econòmica rendible. L'ocupació i el genocidi són sostenibles econòmicament perquè, evidentment, són rendibles.

I aquí ve la part incòmoda: aquesta economia no està tan lluny de nosaltres. Les bases de dades de l'ONU inclouen tres empreses de l'Estat espanyol amb presència a Catalunya. CAF, que participa al Jerusalem Light Rail, un tramvia que connecta Jerusalem Oest amb colònies il·legals a la Cisjordània ocupada. No és un simple projecte de transport, és un instrument d'annexió. Amnistia Internacional ha demanat explícitament a les institucions públiques que deixin de contractar CAF fins que abandoni aquest projecte.

Segona, ACS, el grup de Florentino Pérez, figura per la seva participació en infraestructures i subministraments que faciliten la creació i manteniment de colònies i en la demolició d'habitatges palestins. El Govern espanyol ha anunciat una investigació, però mentrestant moltes administracions, també la nostra, mantenen relacions contractuals amb el grup.

En tercer lloc, Ineco, empresa pública estatal, hi figura per serveis d'enginyeria vinculats també al tramvia de Jerusalem.

Per tant, la pregunta no és teòrica: la Generalitat té contractes, subvencions o participació en clústers amb aquestes empreses? No dic directes, sinó a través de clústers. I si és així, què pensa fer-hi?

El negoci no acaba aquí. El turisme als assentaments s'ha convertit també en un element de blanqueig econòmic i simbòlic. Plataformes com Airbnb, Booking, Expedia o TripAdvisor continuen oferint allotjaments i activitats en colònies il·legals sense advertir-ho clarament. I fins i tot empreses catalanes com eDreams Odigeo, amb la seu a Barcelona, han aparegut als informes.

Després de la pressió institucional, l'empresa ha anunciat que retirarà les ofertes en assentaments, i això ens demostra també una cosa important: quan el sector públic actua, les empreses reaccionen.

També cal parlar del sector de la construcció i del ciment, on trobem empreses com Heidelberg Materials, que opera pedreres i plantes de formigó a Cisjordània, o fabricants com JCV, Caterpillar i Volvo, les màquines de les quals s'utilitzen en demolicions i arrasaments de camps.

Aquestes marques són presents a Catalunya. I la pregunta també és directa. Ens han dit que no hi ha cap relació directa de la Generalitat amb aquestes empreses, però té algun filtre la Generalitat perquè la seva contractació no acabi nodrint aquesta cadena de forma indirecta?

I de l'ocupació al genocidi, l'economia de la guerra. Amnistia Internacional i la relatora de l'ONU, la Francesca Albanese, parlen obertament d'una economia de genocidi, una arquitectura global on empreses militars i tecnològiques són part essencial del que passa a Gaza. Hi trobem Boeing, Lockheed Martin, Elbit Systems, Rafael, Israel Aerospace Industries, Caterpillar o Volvo. Empreses que subministren bombes, míssils, sistemes de vigilància o maquinària pesada per a la destrucció massiva de la Franja.

I algunes d'aquestes empreses, conseller, participen en fires i programes d'innovació on també hi és present la Generalitat. És per això que no n'hi ha prou amb condemnar els fets. Cal revisar com les nostres polítiques de promoció econòmica poden estar donant legitimitat o suport indirecte a aquestes empreses.

I, finalment, el nostre paper, el paper de la Generalitat, que ha de ser de coherència i responsabilitat. I algú, dèiem, per als estats podria dir que això és geopolítica i que, per tant, no ens toca. Però sí que ens toca, perquè cada euro públic, cada missió comercial, cada subvenció, cada contracte, té conseqüències polítiques i no només econòmiques. Els diners de la Generalitat, els diners de tothom, poden enfortir o debilitar una economia basada en la violència.

Les exportacions catalanes a Israel superen els centenars de milions d'euros anuals i empreses amb presència clara al nostre territori formen part d'aquest entramat. Mentrestant, l'Estat espanyol ha prohibit ja la venda d'armes i la importació de

productes dels assentaments, és a dir, l'Estat reconeix que hi ha un risc de complicitat.

La pregunta, conseller, és inevitable: què està fent la Generalitat? Què més demanem al Govern? No demanem gestos ni demanem allò evident, demanem decisions concretes.

Un, filtre sistemàtic basat en la llista de l'ONU, verificat i actualitzat. Ha recordat el conseller molt bé el cas d'Alstom, per tant, verificat i actualitzat, no només el filtre, i que aquesta base de dades sigui un criteri de risc en la contractació pública, a les subvencions i a la internacionalització.

Segon, en segon lloc, auditoria pública sobre empreses assenyalades. Que el departament elabori un informe sobre les relacions de la Generalitat i del seu sector públic amb CAF, ACS, Ineco, eDreams Odigeo i altres empreses, i que aquest informe es presenti en aquesta comissió amb un calendari clar.

En tercer lloc, revisió del codi ètic d'Acció i dels clústers. Que es prohibeixi explícitament el suport a empreses que operin en assentaments o siguin part de l'economia de guerra.

Quart lloc, aplicació efectiva del codi de contractació socialment responsable. Ens ha parlat de les clàusules de contractació, però no volem que sigui un ornament, sinó un codi com a eina per excloure o sancionar empreses implicades amb violacions greus.

Cinquena –l'hi donaré per escrit, eh?–, coherència amb el marc estatal i internacional. Si Espanya no pot vendre armes a un Estat acusat de genocidi, la Generalitat no pot finançar empreses que en formin part.

I en sisè lloc, el calendari de rendició de comptes. Que avui el Govern fixi un calendari i torni a aquesta comissió amb resultats concrets.

Conseller, quan parlem d'empreses que operen il·legalment en assentaments o que participen en el genocidi, no parlem d'eslògans; parlem de noms, contractes i decisions polítiques. El que li demanem és que la Generalitat no es posi de perfil, que la seva política industrial i comercial no sigui còmplice, sinó que sigui coherent amb els valors que diem defensar, perquè la veritable política exterior d'un país, i no

és una qüestió única de tenir o no tenir Estat, com ja li he dit, es fa amb la manera com utilitza els seus diners, com compra, com inverteix i, sobretot, amb qui fa negocis.

I aquesta és la prova de coherència del nostre temps: si som capaços d'alinejar la justícia social amb la justícia global, si entenem que la defensa dels drets humans comença aquí, a casa nostra, en com decidir gastar un sol euro públic. Per això avui li demanem claredat, valentia i coherència. Perquè la neutralitat no és una opció quan hi ha un genocidi i perquè cada euro públic català no ha de servir per alimentar l'ocupació als assentaments ni la guerra.

I aquesta, conseller, no és només una exigència dels Comuns, és una exigència de la societat, que ha parlat als carrers. És una qüestió de dignitat nacional.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn de Junts per Catalunya, amb el seu diputat, el senyor Joan Canadell. Endavant.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. I, conseller, jo sí que li agraeixo que vingui, tot i ser conscient que és la seva funció. Però està bé que vingui i ens expliqui i doni la cara, d'alguna manera, quina és la política del Govern envers la situació que avui parlem.

No deixa de ser xocant i, després d'escoltar el senyor Mijoler, és aclaparador a on estem portant aquest tipus de coses, fins a quin nivell. Perquè, clar, amb tot el que ens ha llegit haurem de posar no sé quants centenars d'inspectors per controlar que les empreses fan allò que han de fer. Tornem una mica al debat d'abans, és a dir, al final volem posar portes al camp, i això és impensable.

En tot cas, com vostè molt bé entendrà, des de Junts per Catalunya, nosaltres defensem els drets humans, com no pot ser d'altra manera; imagino que la majoria de grups poden dir-ho i ho faran. Però el que no podem tampoc és evitar denunciar una certa hipocresia. Perquè ara la pregunta que jo faig, li faig a vostè, perquè no li puc fer ningú més, però li faria el senyor Mijoler, és si hi ha defensa de drets humans bons i dolents, o si hi ha països bons i dolents davant dels drets humans, no?

Perquè, què passa amb la Xina? Aquest Govern té molt bones relacions amb la Xina, i ens sembla molt bé; vostè crec que ha anat dues vegades allà. La Xina no està incomplint els drets humans? El tema del Tibet no ens preocupa en absolut? El tema dels uigurs no ens preocupa en absolut? El tema de Hong Kong, la vulneració dels acords internacionals amb el Regne Unit no ens preocupa en absolut?

Per tant, què passa?, que hi ha països que hem de tractar d'una manera o d'una altra? Potser és perquè la Xina és un país comunista, i comuns i comunistes s'assemblen? Potser és això?

Jo crec que és molt important que no superem una certa línia d'hipocresia d'uns sí i uns no. Per tant, per nosaltres hem de tractar tots els països igual. Hem de defensar els drets humans, òbviament, però no ens podem convertir en policies amb inspeccions constants de veure què estem fent i què no estem fent. Per tant, jo voldria donar un missatge d'una certa coherència amb tot això.

Per altra banda, nosaltres, i ho he dit en altres situacions, no estem d'acord amb cap boicot, i més Catalunya, que és un país que ha patit boicots en reiterades ocasions. Els boicots no són mai una bona solució política. Els temes polítics s'han de resoldre per la via política, però no per la via dels boicots econòmics, perquè estem barrejant dues coses que sempre paguen justos per pecadors.

I el cas d'Alstom és un cas que s'ha vist. Aquí vam tenir els sindicats que van venir a comparèixer al Parlament per explicar la seva preocupació quan encara no s'havien tret de la llista. Perquè, clar, això afectava milers de treballadors, òbviament, però

Fitxer 22CET11

per tant, quan dic que no es poden posar portes al camp és que hi ha coses que no es poden controlar des de Catalunya i nosaltres no podem ser més papistes que el Papa en aquest tipus de coses. Per tant, els boicots el que fan és perjudicar, sempre perjudiquen algú, i en tot cas, no tenen perquè solucionar el problema. I s'ha vist en aquest cas, a Alstom, que no solucionava el problema.

I vostè parlava a la seva intervenció que la Unió Europea demana l'alto el foc. Bé, no sé quan li han escrit, però el foc, que sapiguem, ja està..., ja hi és, és a dir, ja fa unes quantes setmanes que hi és. I hem de dir que l'alto el foc no ha arribat perquè una flotilla sortís de no sé quins ports i anés allà i fes pressió. Justament ha sortit perquè algú, ens agradarà més o menys, com el president Trump va dir que això no podia ser i que s'havia d'acabar per la via política. S'havia d'acabar, no? Per tant, tots aquests que també parlen tant del trumpisme, el trumpisme, el trumpisme, doncs ves per on, al final la solució ha vingut –i esperem que acabi bé, però de moment, evidentment, comparat amb com estava fa un parell de mesos, és radicalment diferent– doncs ha vingut pel senyor Trump. I per què? Perquè ell té el poder de solucionar aquest tipus de coses. Nosaltres no, i menys amb boicots. Per tant, crec que aquest tema també és una lliçó que alguns s'haurien de prendre molt seriosament, perquè el populisme per guanyar vots està molt bé, però nosaltres hem de fer allò que puguem fer amb les competències que tenim i amb, des del nostre punt de vista, amb allò que podem controlar, i no amb allò que ens agradaria i que no som, desgraciadament, no som el Govern dels Estats Units per poder prendre segons quines decisions.

Ara, a mi em preocupa molt, per exemple, que vostè hagi parlat del tancament de l'oficina de Tel-Aviv, i la pregunta que li faig és, quantes oficines ha tancat el Govern espanyol a Israel? Oficines comercials, ambaixades, consolats... N'ha tancat alguna? Algun altre país d'Europa ha tancat alguna oficina? Què passa? Que nosaltres som els més rectes, els més valents, els que tenim més raó que ningú i som els que hem de tancar-ho tot? Que perjudica les nostres empreses, perquè no em digui que és igual tenir l'oficina que no tenir-la, perquè llavors li diré que totes les oficines obertes tanquem-les, totes, totes les del món, perquè si es pot fer el mateix tenint l'oficina que no tenint l'oficina, tanquem-les totes. Òbviament no, no tanquem cap, però és que tampoc Tel-Aviv. Per tant, és molt greu que aquesta pressió que fan aquests partits acabi tancant oficines que perjudiquen a les nostres empreses perquè som els més xupi guais del món mundial. I a mi em preocupa molt, i vostè somriu i ho entenc, i en broma, té raó, però és que és així, eh? És que estem anant a un populisme que ens porta a decisions xupi guais però que perjudiquen les

empreses catalanes, i podria haver perjudicat molt Alstom; per sort, al final s'ha redimensionat, però és que demà perjudicarà a qualsevol altra empresa.

Jo li diria al senyor Mijoler si s'ha revisat les aplicacions que té al seu mòbil, perquè moltes venen d'Israel. I què passa? Que tot el que ve d'Israel és dolent? O és que ara mirarà a veure quines d'aquestes empreses en les apps d'Israel són bones i dolentes? No? És a dir, hem d'anar a aquest nivell? No, és que potser ni ho sap vostè, senyor Mijoler, quines venen d'Israel i quines no. Perquè és que no es poden posar portes al camp, i aquest és el gran problema i aquesta doble moral que tenim.

Per tant, nosaltres, escolti'm, demanem coherència. Si establim una defensa dels drets humans, que ens sembla molt bé, òbviament, hem de posar tothom al mateix nivell, no uns perquè ens agraden més i uns altres perquè no ens agraden tant. Hem de posar seguretat jurídica, i per tant, ha de quedar clar quins són els criteris que apliquem i les decisions han de ser en funció d'aquests criteris. No podem adoptar boicots perquè no és la manera de solucionar res. La política, els problemes polítics s'han de solucionar amb la política, no amb els boicots. I hem de defensar els interessos dels catalans i de les empreses catalanes. I no pot ser que al final, per ser tan xupi guais, acabem perjudicant a les nostres empreses.

I acabo ja amb una altra pregunta, que de fet, el nostre diputat De Dalmases ja ho va fer en el conseller Duch l'altre dia. Què passa amb Huawei? Avui, aquesta setmana s'ha sabut que la Comissió Europea demana que es contracti Huawei amb tot allò que faci referència a gestió de dades. Què farà aquest Govern? Perquè hi ha una licitació, no recordo si eren 130 milions, ara ho dic de memòria, que semblava que hi anàvem de cap. Què passa? Que Huawei no ens preocupa gens quan la Unió Europea està dient que «cuidado»? Si Huawei fos d'Israel, llavors ja segur, segur que ui, no, no, això de cap manera.

Doncs escolteu, vetllem per la butxaca dels catalans, per les empreses catalanes i pels drets humans, òbviament, però amb coherència, i no amb aquesta doble vara de mesurar que per a nosaltres no té cap sentit.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat.

I ara és el torn d'Esquerra Republicana, amb el diputat el senyor Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

Bé, gràcies. Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, per la seva compareixença a petició dels Comuns, i per tant, per fer per fer seguiment d'aquesta resolució que es va aprovar en aquest Parlament, la 341/15 i per tant, doncs, per tant, posar damunt de la taula quines són les diferents accions que s'han dut a terme per donar compliment a aquesta resolució.

Avui estem parlant d'una resolució aprovada en aquest Parlament, per tant, des d'aquest punt de vista, el que estem fent és retre comptes del seu compliment. I igual que hi ha grups que els hi agrada molt presentar controls de compliment en aquesta comissió, doncs també, lògicament, aquest és un altre dels mecanismes que hi ha per assegurar també que allò que s'aprova en aquest Parlament es compleixi i, per tant, jo no ridiculitzaria ni la majoria parlamentària que ha donat peu a aquesta resolució, ni ridiculitzaria, ni molt menys, totes les mobilitzacions que hem tingut en aquest país de suport a Gaza i per la fi del conflicte i del genocidi. Per tant, em sembla que és un insult directe a tanta i tanta gent que ha sortit als carrers a reivindicar i a demanar que hi hagi justícia i que s'acabi el genocidi, i per tant, crec que com a mínim haurien de tenir aquest acord parlamentari.

D'altra banda, ens pot agradar més o menys el que s'aprova aquí o el que el que diu la gent als carrers, però en qualsevol cas, el que és clar és que tenim diversos mecanismes per poder també exercir la nostra força i per tant, per exercir també aquesta voluntat per tal de que aquells que són els qui estan cometent el genocidi sobre la població de Gaza deixin de fer-ho i, per tant, hem d'activar tot el que tinguem al nostre abast, i ho hem de fer amb totes les eines que tinguem al nostre abast, i una d'elles, lògicament, són les relacions institucionals, les relacions comercials i per tant, deixar clar de quin cantó estem. I per això tenia sentit aquesta resolució. Igual que té sentit que es doni compliment dins els paràmetres i els mecanismes que tenim i, per tant, també dins de l'abast que nosaltres tenim a nivell institucional.

Per tant, de tota aquesta relació que vostè ens ha fet arribar, és cert que en el llistat del 25 de setembre de Nacions Unides encara hi ha quatre empreses, que són CAF,

Ineco, Sem i ACS que encara consten, n'hi ha dues que van sortir, que una es Alstom davant d'una correcció perquè era un llistat totalment des actualitzat, i per tant, aquest és un dels requeriments que també fem, de dir que tots aquests llistats estiguin actualitzats perquè si no, estarem cometent errors perquè ubiquem empreses que tenen relacions quan en realitat no les tenen, i per tant, això acaba perjudicant a nivell contractual, i en el cas d'Alstom és el més paradigmàtic, perquè a més ens hi vam reunir tots, amb ells, i tots vam veure l'evidència de l'error que s'estava cometent. D'altra banda, també hi ha eDreams, que també va sortir, quan encara hi ha altres operadores com Booking, com Expedia, que encara consten d'aquest llistat.

Per tant, crec que el que es proposa ni és una astracanada ni és una barbaritat. El que es proposava en aquesta resolució és un mecanisme de pressió, igual que la classe treballadora, quan vol exigir el compliment dels seus drets i vol millores a nivell salarial i laboral, doncs surt als carrers i fa vaga. És un dret. I aquesta vaga què és? Una vaga és no anar a treballar, per tant, afectar la producció. Dir que no es pot, que no es poden dur a terme aquestes accions que es proposen en aquesta resolució és igual que dir que la classe treballadora no té dret a vaga. És exactament el mateix, amb la qual cosa no em sorprèn que vingui d'on ve, igual que tampoc em sorprèn que per fi s'hagin tret la careta i ara resulta que el trumpisme és la gran solució. Bé, ja era hora, crec que de trumpistes, ja fa temps que ho són, però en qualsevol cas, em sembla que és evident que aquest elogi a Trump i a la política exterior de Trump ni em sorprèn ni crec que sigui nova, perquè crec que si Trump és el paradigma ara de la política exterior al món tenim un problema, i ben greu; tenim un problema, i ben greu. I per tant, no crec que sigui ni adequat ni tampoc just per a la població de Gaza dir que Trump ha trobat la solució, perquè el que s'està veient dia a dia és que Trump no ha trobat cap tipus de solució, el que ha fet és legitimar el genocidi i la violència sobre Gaza, i el que ha fet és forçar, forçar a que davant del genocidi continuat, davant de l'extenuació, se n'ha aprofitat per aconseguir que hi hagi un suposat acord de pau, simplement perquè vol un títol més, una medalla més a la seva americana, la medalla del Premi Nobel de la Pau, *i punto*, res més. Aquesta és la seva política exterior, el seu ego, el seu ego i la seva

megalomania. Si aquest és el referent de Junts, em sembla que no anem gens bé, company Canadell.

Per tant, a mi em sembla que el que hem de trobar nosaltres són també, en el marc de la compareixença que ha demanat els Comuns, crec que nosaltres també hauríem de trobar els mecanismes per poder fer seguiment d'aquest compliment, atenent a que és evident que el conflicte no ha finalitzat, que és evident que el genocidi continua perpetuant-se perquè quan els dona la gana continuen bombardejant, i per tant, és evident que hem de continuar amb aquesta política per exercir i utilitzar tots els mecanismes que tinguem al nostre abast per forçar Israel que deixi d'una vegada de martiritzar al poble palestí, i per tant, des d'aquest Parlament crec que hem d'establir mecanismes periòdics per tal d'avaluar el compliment d'aquesta resolució.

Per tant, des d'aquest punt de vista, també nosaltres li demanem, conseller, que ens pugui facilitar tota la informació que sigui pertinent per tal que nosaltres puguem anar fent seguiment. Pot venir en compareixença, però també ens pot enviar documentació en el marc d'aquesta comissió per tal de poder avaluar, per tal d'avaluar quines són les empreses que tenen contractació en aquest país.

D'altra banda, d'aquestes empreses que hem mencionat continuen sortint i a totes llums ACS sabem el que és i per tant, a totes llums, sabem que hi ha contractació pública d'ACS, a totes llums. Per tant, és evident que no s'està donant compliment al cent per cent de la norma, i per tant, jo crec que també aquí caldria fer un avís. Caldria fer un avís, i això potser no li compet a vostè, conseller, però sí que és cert que caldria fer un avís a les mateixes empreses que encara estan operant amb Israel, que deixin de fer-ho, que deixin de fer-ho, perquè també tenim mecanismes de contractació que podem incorporar en les clàusules tècniques i administratives dels plecs de contractació per evitar que siguin contractades. ACS és un monstre? Sí, però no li ha de servir ser un monstre. Aquest monstre no ha de fer por, i per tant, el que hauríem de fer és incorporar també dins les clàusules de contractació aquests punts per tal d'evitar que hi hagi aquesta contractació i que ACs deixi d'operar on està operant, perquè encara continua, i és a totes llums, que és evident que té molta obra pública també a Catalunya. També és cert que molta d'aquesta obra pública

que opera a Catalunya és a través de l'Estat. I també és cert, i també és cert que l'Estat té molts deures a fer en aquest camí i, per tant, no només li compet a vostè, però en qualsevol cas, sí que ens agradaria que ens poguéss, i segurament no tindrà ara les dades, però sí que ens agradaria que ens fes arribar tota la informació que hi hagi referent a quina és l'obra pública i el percentatge de contractació que tenim d'ACs en tot allò que respecta a l'administració catalana, i en aquest cas, en efecte, si és de la Generalitat de Catalunya.

Res més, conseller, simplement li reclamo això. No cal que vingui, jo crec que no cal que vingui cada tres mesos a comparèixer aquí per explicar-nos com tenim la qüestió, però sí que seria rellevant que activés algun mecanisme d'informació cap a aquests grups parlamentaris. Potser pot ser una actualització dels diferents informes que es puguin anar duent a terme, però en qualsevol cas, ens agradaria.

I simplement un darrer apunt amb les oficines exteriors, són molt necessàries. Són, de fet, imprescindibles. Que es tanqui la de Tel-Aviv no vol dir que l'operativa que feia a Tel-Aviv es deixi de fer. Simplement es deriva a altres llocs i per tant, són uns altres els que estan fent la mateixa operativa, no pas que s'estigui deixant de fer. Crec que és important aquesta puntualització, perquè el que ha insinuat no fa cap bé. És a dir, el tancament d'una oficina no vol dir que es deixi de fer la feina que fa aquella oficina, sinó que la fa, en aquest cas, una altra oficina que també sigui propera a aquell amb el territori d'afectació que operava, en aquest cas Tel-Aviv.

Moltes gràcies, conseller.

La presidenta

Gràcies, diputat.

I ara és el torn del Partit Popular, amb la diputada Àngels Esteller.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, presidenta.

Senyor conseller, per dir-ho suau, m'ha sorprès molt la seva

Fitxer 22CET12

atenció perquè ha comprat el marc mental de l'esquerra i de l'esquerra radical, i ho ha fet des del començament, perquè vostè ha començat obviant la causa per la qual a Gaza s'estan produint tots aquests fets que vostè ha relatat.

Vull dir, vostè no ha mencionat en cap cas el gran atemptat del 7 d'octubre a Israel, que va causar 1.200 morts, 240 nens, dones, persones grans vilment maltractades, i no sé si vostè ha pogut visualitzar alguns dels vídeos de com van maltractar aquells nens petits i bebès.

Jo no entenc, senyor conseller, com vostè pot començar una intervenció només pensant dels efectes d'una situació i obviant la causa que va generar el fet de que Israel declarés la guerra a Gaza.

En cap moment vostè ha assenyalat que Gaza, en aquest cas, està governada per un grup terrorista com és Hamas, que utilitza la seva població com a escut humà i que està fent túnels per sota d'on viuen les persones, lo que li diuen, en aquest cas, el metro, no?, per protegir se en base a tota aquesta gent que utilitza per fer propaganda política, i que molts dels recursos, i espero que no vagi ningú de Catalunya en ajuda humanitària a Gaza, aquesta organització terrorista l'utilitza per comprar armament i bombardejar i utilitzar-lo en contra de la seva població.

I també m'ha sorprès molt que vostè comencés la seva intervenció parlant d'uns fets que ja estan suspesos amb l'alt al foc. Escolti'm una cosa, l'acord del Cairo és un acord internacional amb tot el suport d'organitzacions internacionals, fins i tot la Unió Europea. Aquest acord ha suspès. Hi ha un alto el foc, que lo que hem d'intentar entre tots és que aquest acord es consolidi.

Israel està fent tot el possible per complir amb l'acord, i el que està incomplint és Hamas, en alguns punts, i que posa en risc la segona part d'aquest acord. Per tant, hem de parlar del conjunt, i no només d'una part, comprant tot el marc de l'esquerra, que sentint-los parlar, sembla que estiguem en un altre món.

I jo li dic una cosa, senyor conseller, penso que Catalunya, el nivell que té de compromís amb els drets humans és un nivell que ha d'exercir a tot arreu, i el grup de Junts ha especificat llocs on vostès no exigeixen aquests drets humans.

I els drets humans d'Israel i totes les persones segrestades, que dels quaranta-vuit que hi havien pendents, només vint-i-dos vius i la resta era tots cadàvers? Escolti'm, i d'això vostè... No hi ha drets humans aquí? O només els drets humans els tenen uns i no els altres, i els altres han de ser, després de l'Holocaust, la màxima mort que hi ha hagut a Israel? I aquestes conseqüències on es veuen? I la seva acció política on està?

Per tant, nosaltres el que considerem és que s'ha de parlar del tot, i que és una gran injustícia fer pagar les empreses i la població d'Israel fets d'una acció, en aquest cas, del govern i una acció de guerra.

Perquè, escolti'm, una cosa, jo, en moltes ocasions, en molts altres àmbits bel·ligerants, pitjors fins i tot que aquest, quan hem demanat des del Grup Popular, en alguna ocasió, només parlaré més de l'Ajuntament de Barcelona amb agermanaments, alguna acció en contra d'empreses o de població et diuen: «No, la població no té la culpa», en canvi, aquí sí?

Les empreses d'Israel, les empreses que treballen perquè consideren que hi ha una oportunitat política de fer una infraestructura amb algun país, com són les empreses que volen perseguir i criminalitzar l'esquerra perquè han vist una oportunitat política.

I veiem com amb Alstom, quan van comparèixer, la gran injustícia, que perquè van actuar amb un metro aquí, sembla que siguin aquí els grans causants de tots els mals.

Escolti'm una cosa, això és profundament injust, i aquestes empreses busquen oportunitats, i si tenen un concurs per anar a fer una obra o lo que sigui en aquestes zones, ho fan, i ara els hem de fer pagar coses de governs o de conflictes internacionals. I que Catalunya, a sobre, presumeixi de ser capdavantera, quan la Unió Europea no ha pres cap mesura contundent.

Vostè sap molt bé que totes les mesures de la Unió Europea que requereixen unes majories respecte als convenis amb Israel, econòmics i també de tot tipus, eh?, no s'ha aplicat cap mesura que veritablement ni d'embargament ni de cap cosa, i que, a més a més, amb aquest acord d'alt al foc tot això s'ha relaxat i separat. I el que s'hauria de fer és que entre tots els països tothom posés de la seva part perquè aquest acord es materialitzés.

El que passa és que hi ha molts partits que utilitzen Gaza i el patiment humà en benefici propi, en benefici polític, com hem pogut veure amb aquesta flotilla de l'Ada Colau, que l'únic que han fet és un creuer pel Mediterrani pagat per tots, en aquest sentit, i presumint de portar ajuda humanitària.

Quan van arribar els vaixells, no hi havia res d'ajuda humanitària, perquè no sé si tots sabran que molta ajuda humanitària d'Israel és assaltada per Hamas i destrueix aquesta ajuda humanitària.

Per tant, lo que hem de fer i lo que hem de dir és ser rigorosos i no fer propaganda política a causa del patiment dels altres, com fan l'esquerra, i, en aquest cas, utilitzar-ho en benefici del seu propi partit, confrontant a la gent, manifestant la gent al carrer per tenir rèdits polítics, a veure si pugen un puntet a les enquestes. Això és el que està passant.

I fer aquests boicots aquí a Catalunya, amb les empreses, amb la població d'Israel, i, a més a més, adoptar mesures, perquè la gran notícia és que a la Fira de Barcelona no vindrà una empresa amb productes israelians, quan en l'anterior Mobile hi havia unes quantes, es van criminalitzar.

Però si tots nosaltres tenim proveïdors de tot tipus i condició, de llocs que ni tan sols ho sabem, i la tecnologia israeliana és de les millors tecnologies del món, que estan envaint totes les capes de productes tecnològics.

Escolti'm una cosa, doncs, benvinguts siguin aquests productes, perquè aquestes empreses, la gent que hi ha darrere, hi ha capital de tot arreu, eh? Quantes empreses catalanes tenen inversions a Israel legítimament amb voluntat de prosperar? I això ho hem de criminalitzar? Hem de fer que siguin perseguides pel Govern de la Generalitat i que, a sobre, fem llistats, quan s'ha demostrat que aquests llistats de l'ONU tampoc són fidels?

I miri, Alstom té un exemple, i, a més, són recomanacions. I fer aquests boicots internacionals són contraproductius, i la Unió Europea ha estat molt prudent en aquest sentit.

Tenim la desgràcia també de tenir un Govern espanyol que s'apunta al populisme i a utilitzar el patiment humà en benefici propi. Aquesta és la desgràcia que tenim a

Espanya amb aquest Govern i amb aquesta ministra d'Exterior, que, en comptes de fer una política exterior en benefici de tots, doncs, el que estan fent és alinear-se contra tots els països més d'esquerres que hi ha, i així ens va.

Per tant, des d'aquesta visió, jo lo que li vull dir és que, senyor conseller, la Generalitat ha d'actuar dins del marc legislatiu que hi ha des de la col·laboració, amb diplomàcia, en benefici de Catalunya i de les empreses.

I després no vull deixar de dir una cosa, que també amb la menció d'aquesta compareixença es parla de genocidi amb una gran arbitrarietat. Jo penso que els diputats hem de ser rigorosos, i hem de saber que l'únic competent per declarar genocidi és l'acord internacional, i quan hi ha una sentència ferma, és un genocidi.

En aquest cas no hi ha cap pronunciament ni cap sentència. Per tant, no podem donar per fet que existeix un genocidi quan en cap cort internacional ho ha declarat així.

Per tant, jo voldria que també es parlés amb molt més rigor, perquè es parla d'un genocidi amb una gran arbitrarietat i sense tenir en compte qui és l'únic òrgan que és capaç de declarar un genocidi.[#08:29]Genocidi, el Tribunal Internacional ni la Cort Internacional de Justícia, eh?

El fet que hi hagin investigacions, denúncies, s'estan instruint i esbrinant, però no hi ha cap acord, no hi ha cap sentència, i, per tant, no podem parlar de genocidi quan no tenim un acord d'aquesta naturalesa. Per tant, com deia, no es poden prendre decisions polítiques en base a premisses que són falses, perquè després tot lo demés cau.

Vostès han dit: «Hem introduït una clàusula amb uns contractes per evitar.» Miri una cosa, això que sàpiga que suposo que algú que vulgui s'ho podrà impugnar, perquè, al final, hi ha coses que decauen per si mateixes.

Espero que les qüestions que faci la Generalitat ho facin amb més rigor que tot això, perquè, al final, lo que s'ha de fer és que tots hem de defensar els drets humans i en tots els àmbits i a tots els nivells, i lo que hem d'anar és a alinear-nos amb la política més innovadora i més progrés de la Unió Europea, eh?, i fer-ho amb la determinació, i no voler avançar per la pressió que puguin tenir de l'esquerra més radical d'aquest

Parlament per forçar la Generalitat a fer coses que estan qüestionant la reputació, el prestigi i la seva solvència internacional fent gestos de tancar oficines.

Escoltin, nosaltres, moltes de les oficines que tenen obertes considerem que no són operatives i que no haurien d'estar, però, en canvi, lo que considerem que amb tots aquests gestos per demostrar que estan fent alguna cosa són contraproductius.

Per tant, senyor conseller, li agraeixo la seva intervenció, però discrepo de la majoria de les coses que vostè avui ha comentat i li agrairia més rigor, més serietat, més treball en benefici de tots i no només per donar aliment als grups de l'esquerra radical.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, amb el seu diputat, el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Debo reconocer que hoy ha roto completamente su *tarannà*, señor consejero Sàmpser. Aquella supuesta moderación que usted siempre intenta aplicar y ese buen diálogo que intenta aplicar, pues hoy no. Hoy se ha quitado la corbata y se ha vestido de activista, porque hoy ha sido muy duro.

Quince minutos que realmente han sido los... Ha expuesto usted, pero nos podría haber expuesto cualquier miembro de estremecía radical, de verdad. O sea, cualquier [#11:05]Lady Flotilla podría haber hecho perfectamente su discurso, y no nos hubiéramos extrañado en absoluto.

Por eso la verdad es que, como hoy se extiende muchísimo más el debate de lo que realmente es el objeto de la comparecencia, yo no voy a entrar en eso. Voy a entrar en lo estricto que se ha hablado aquí. Y por eso voy a hacer un par de comentarios.

El primero es que si Junts tuviese algún tipo de credibilidad, hoy me acogería de manera total y contundente a su discurso. Diría: «El discurso de VOX hoy es el discurso que ha hecho el señor Junts», si me lo creería, porque ha defendido a Trump, ha defendido el cierre de las embajadas y ha denunciado el discurso de estremecía radical, y, por tanto, por una parte, me ha gustado los acordes de esa música, debo reconocer.

Pero claro, cuando hemos ido a ver, resulta que la partitura la ha escrito otro, y esto es como cuando Junts te dice que rompe con Sánchez, pero se abstiene para que las nucleares no sigan operando. Exactamente lo mismo.

Hoy le ha interesado hacer este tipo de discurso, pero la verdad es que llevan un año y medio, desde que yo soy diputado, acusándome de trumpista y atacándome de eso de manera peyorativa, por su parte, que, al final y al cabo, yo no lo veo así.

Por lo tanto, me ha llamado la atención su comparecencia, la del señor Canadell, y no me ha extrañado, por supuesto, la de algunos de la bancada de la izquierda, ¿no? Pero como usted ha hablado de genocidio y ha hablado de exportaciones, yo quiero hacer dos preguntas, y voy a acabar mi investigación.

La primera es cómo valora usted de que sabe perfectamente que hay casi 600 millones de euros en exportaciones a Israel por parte de Cataluña, y cómo su deliberada posición puede afectar a las exportaciones en un marco que usted sabe perfectamente laboral y económico, en el que las empresas catalanas están sufriendo el infierno fiscal, están sufriendo para poder competir con el resto del mundo, están sufriendo, precisamente, bajo las regulaciones del mercado de emisiones, del pacto verde europeo, de la Agenda 2030, y ustedes se lo pone aún más fácil rompiendo relaciones con Israel.

Por tanto, me gustaría saber cómo valora y qué peligro supone esos 600 millones de euros en exportaciones, que usted ha dicho ahora que no, no se viene afectado. Me gustaría saber si es así o no, que lo matice.

Y la segunda cuestión. Mire, usted ha hablado también de genocidio. Entonces, como usted ha hablado de genocidio, que se extrapola y se extralimita de sus competencias como consejero de Empresa, yo le voy a hacer una pregunta, que seguro que estará dispuesto a responderme, y es que qué opina de lo que está pasando en Nigeria. ¿Qué está pasando en Nigeria?

Porque mire, yo no he visto ninguna flotilla que se dirija a Nigeria a denunciar los más de cien mil muertos, en Nigeria, contra los cristianos que está pasando. Cien mil muertos a cristianos desde el año 2009. Pero es que fíjese, en el año 2024, de los 4.466 cristianos asesinados, 3.100 fueron en Nigeria.

Y de verdad que yo no he visto a nadie denunciar esto. Parece ser que cuesta muchísimo más defender a los cristianos que defender el terrorismo de Hamás, y esto es muy duro.

Porque, efectivamente, todo el mundo, y eso estoy de acuerdo con algunas intervenciones de aquí, estamos con los derechos humanos, solo faltaría, pero en el momento de que uno actúa de parte, en ese momento se rompe cualquier tipo de objetividad.

Y, por tanto, yo creo que cada partido, en su libertad de expresión, cada partido, en su libre posición política, puede decir lo que

Fitxer 22CET13

considere. Pero usted no es únicamente un miembro de un partido, usted es un miembro de un ejecutivo, de un gobierno. Y, efectivamente, claro que tenemos un gobierno criminal, como es el Gobierno de Sánchez, y solo hay que ver lo que está pasando estos días y las consecuencias reiteradas que estamos viendo en los juzgados. Pero usted es miembro de un gobierno autonómico, un gobierno regional, en el que creo que tiene que salir más allá de esos términos populistas o políticos de algunos, incluso, de su propios partido.

Por tanto, creo que hacemos un flaco favor cuando compramos depende de qué tipo de relato, de qué tipo de discurso. Y, sobre todo, comprar un relato de parte que muchas veces se ha vendido con muchas falsedades. Y, sobre todo, creo que no hacemos ningún tipo de favor a la sociedad jurídica, a las sociedades y sus empresas. Y, sobre todo, se han puesto ejemplos concretos, cómo empresas que operan en Israel o que operan en otros puntos del mundo por una decisión política ajenas completamente a la actividad comercial o la actividad empresarial de esa empresa se ven afectadas por una decisión que no tienen absolutamente nada que ver.

Por tanto, yo creo que se ha dicho aquí, estoy de acuerdo: la política para los políticos y el comercio y economía para los que saben de comercio de economía,

que son los que levantan la persiana cada mes, cada día; son los que arriesgan, lo que invierten y los que trabajan.

Por tanto, hoy yo quiero decir y quiero dar un mensaje de esperanza, y es el hecho de que, a pesar de la teatralización permanente de algún sector de la izquierda y de alguna utilización de algo que todo el mundo rechaza, porque a nadie le gusta lo que estamos viendo, las imágenes que vemos, se intente hacer política con esa cuestión.

Por lo tanto, yo lo he pedido, señor consejero, que sea coherente, que intente evitar depende qué marco de la izquierda, no por nada, sino porque usted libre, evidentemente, de defender la actuación política que usted considere, pero creo que, insisto, como miembro de un ejecutivo tiene que defender al eje productivo de esta región.

Y eso implica defender a las empresas, ergo, defender a los trabajadores. Cuando se le quita la capacidad de operar a una empresa, se le quita no únicamente la capacidad productiva y la capacidad económica de esa empresa, es que están en riesgo puestos de trabajo, y ahí es donde realmente nos preocupa.

Por eso, insisto, y acabo, creo que hay que ser coherente. Creo que si entramos en ser los adalides de las defensas mundiales y de los conflictos mundiales, entonces podemos entrar en muchos, que por desgracia hay muchísimos. Pero usted tiene que defender al eje productivo catalán. Por tanto, espero y deseo que así lo haga.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del PSC amb el seu diputat, el senyor Alberto Bondesio. Endavant.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, conseller Sàmper, per la seva compareixença clara i diàfana. Permeti'm, però, dues qüestions abans d'abordar el motiu de la compareixença, però és que no me'n puc estar. Mirin, paraules «xupi guais», com «xupi guais», quan s'està produint un genocidi o un alto el foc que no s'està complint, en aquesta cambra no haurien de tenir cabuda, en aquest Parlament. Garantir l'aplicació dels drets humans titllant-los de «portes al camp», perquè primer és la

butxaca, i no recordar que aquest Parlament sí que va condemnar els atemptats de Hamàs i sí que va demanar l'alliberament dels ostatges en diverses ocasions és una frivolitat.

Als trumpistes, els declarats, els aprenents i els que sembla ser que comencen a progressar adequadament, dos punts: 26 de gener de 2024, la Cort Penal Internacional, màxim òrgan judicial de l'arquitectura de pau i de seguretat internacional, va ordenar a Israel prendre totes les mesures possibles per prevenir un genocidi a Gaza. Això no ho diu el PSC. Comitè Especial de Nacions Unides, novembre de 2024, assenyala que l'ofensiva militar d'Israel és consistent amb les característiques d'un genocidi.

Saben que és una desgràcia? Tot el llistat vergonyant que ens hem hagut de sentir aquí criticant activistes per la pau, criticant persones que han defensat els drets humans i criticant l'actuació d'un Govern que compleix amb el dret internacional i amb el dret internacional humanitari. Això sí que és vergonyant.

Ara sí, conseller, passem com a tal a la compareixença i el motiu que estàvem i que ens tracta. El desastre humanitari de Netanyahu, per molt que alguns frivolitzin, que està perpetrant a Gaza i Cisjordània és una infàmia que serà recordada als llibres d'història en els punts més foscos del segle XXI.

Tant des del Govern de la Generalitat com des del Grup Parlamentari Socialista, sabem que Europa no ha fet tot el que podia fer per frenar aquest genocidi. Celebrem, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, que l'acció del Govern hagi estat coherent amb els esforços que hem fet una majoria en aquest Parlament de Catalunya en negociar i posicionar aquest Parlament, seguint el que la majoria de ciutadans i ciutadanes de Catalunya ens reclamava davant de l'horror del genocidi, perquè són fets.

Ho ha fet el Govern de la Generalitat amb les seves competències. Molts ajuntaments compromesos amb la ciutadania, que pateix també l'horror del que està passant a Palestina. I també el Govern de Pedro Sánchez a nivell estatal, no només en reconèixer l'Estat d'Israel i l'Estat de Palestina, sinó també el de demanar la suspensió del tractat d'associació entre la Unió Europea i Israel, per ser coherents

entre l'acció del Govern i els greus desenvolupaments que ens horroritzen a dia d'avui encara.

En aquest conflicte a Palestina i en el genocidi que s'està duent a terme amb un acord de pau que no s'ha aplicat, el Govern de la Generalitat s'ha situat en la defensa del dret internacional i del dret internacional humanitari, i a tots els nivells, com vostè ha dit, conseller, amb el suport financer a la UNRWA o amb el pla «Catalunya, casa d'acollida palestina», com va anunciar el mateix president de la Generalitat durant el debat d'orientació de política general.

I també a nivell d'economia i també a nivell d'empresa i treball, com vostè ens ha desgranat amb totes les relacions comercials i empresarials. I també un Govern que ho ha fet amb total transparència amb tots els grups parlamentaris. Com a exemple, la comunicació del Govern i el Grup Parlamentari dels Comuns sobre quin era l'estat de la qüestió al setembre, una vegada la Direcció General de Contractació Pública hagués actualitzat les guies a la redacció de plecs i clàusules, d'acord amb la resolució que aquest Parlament va aprovar al respecte.

Mirin, igual que ho hem fet amb Rússia amb la seva guerra il·legal contra Ucraïna, també ho hem de fer amb el govern d'Israel en el seu genocidi contra el poble palestí. Llàstima que la Unió Europea, fins a dia d'avui, encara no s'hagi mogut, però celebrem que el Govern de la Generalitat sí que ho hagi fet.

En aquest sentit, conseller, després d'haver escoltat la seva compareixença, instem, des del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, el Govern a continuar adoptant tots els elements, de conformitat amb la Resolució 341/15 del Parlament, i a mantenir les relacions institucionals i comercials vinculades al sector armamentístic d'Israel interrompudes fins que es produeixi un alto el foc definitiu.

Torno a repetir perquè se n'ha parlat molt i s'ha mentit molt sobre aquest punt: alerta, mantenir les relacions institucionals i comercials vinculades al sector armamentístic d'Israel interrompudes fins que no es produeixi un alto el foc definitiu. Per tant, quan hi hagi un alto el foc definitiu i verídic, ja es tornaran a reprendre.

Per què? Doncs perquè així ho ha decidit el Parlament de Catalunya. Així ens ho demana la ciutadania de Catalunya i moltes organitzacions de la societat civil, i així ens ho exigeix, al final, el compliment amb els drets humans.

Per tant, gràcies, conseller, per haver desgranat de manera molt concreta com, des de la seva conselleria, s'han anat acomplint els posicionaments del Parlament en consonància amb el dret internacional i el dret internacional humanitari. Esperem que, en línia, de fet, amb l'acció del Govern de Catalunya i del Govern de l'Estat, la comunitat internacional apliqui mesures similars a les que ha aplicat el Govern de la Generalitat i s'uneixi en un esforç comú per posar fi a aquest terrible conflicte mitjançant un alto el foc immediat, incondicional i permanent.

Conseller, donem suport a totes les mesures del Govern orientades a fer complir el dret internacional, el dret internacional humanitari; també aquestes mesures de pressió, perquè així ho sigui, i sobretot, a que la Generalitat segueixi contribuint a que es trobi una via política i del diàleg que acabi amb una situació de seguretat i de pau per a les israelianes, palestins i per a tota la regió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, conseller, pot contestar cadascun dels grups parlamentaris, per un màxim de trenta minuts.

Gràcies.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpel Rodríguez)

Moltes gràcies, presidenta. Bé, de nou, gràcies, diputades, diputats. Començaré contestant la diputada Àngels Esteller, perquè m'agradaria dir-li una cosa, que és que jo li puc assegurar que el meu marc mental no me'l compra ningú, és el meu. I li diré que és el meu bàsicament per dos motius.

Un primer, perquè hi ha una resolució del Parlament que m'obliga, i ja no entro a valorar el que m'agrada la resolució. És una norma que vostès han aprovat, que segurament vostè hi va votar en contra, però que la majoria que representa aquest Parlament va considerar que els fets i els punts que generen aquesta resolució que tinc jo aquí, doncs a mi m'obliga.

I no és que em preocupi que em diguin quin és el grau d'acompliment, que em penso que deia el diputat Albert de les resolucions, és senzillament que quan una proposta de resolució és aprovada pel Parlament, crec que qualsevol conseller té l'obligació

de complir-la, amb independència del seu contingut. No fer-ho seria no fer cas a la delegació que tots els catalans i catalanes fem quan anem el dia de les eleccions i dipositem la nostra papereta i, per tant, deleguem la nostra confiança a un partit polític determinat. Aquesta és una.

La segona cosa que li vull contestar, també amb relació al marc mental que vostè diu que jo he adquirit com a conseqüència d'una compra, dita «comprat el marc mental de l'esquerra», és que no és veritat que el Govern de la Generalitat no condemnés l'atemptat del dia 7 d'octubre. El va condemnar de forma clara. I si no em falla la memòria, dient que el Govern de la Generalitat sempre està al costat de la població civil, sigui quina sigui. Per tant, es va condemnar en el seu moment i, per tant, això no és veritat.

I aquestes són les dues coses que a mi m'apunten a dir, doncs, que de forma molt legítima el que he expressat avui i he explicat avui és senzillament el que penso. El que penso en el marc, òbviament, d'un govern ampli, que és un conjunt, que és un equip, i que, per tant, no li admeto o senzillament no comparteixo –no soc ningú per dir que no admeto el que vostè pensa– el seu marc mental de que el meu no és el meu propi.

I després hi ha una altra cosa. Miri, jo crec que és molt secundari que hi hagi un tribunal que faci una declaració concreta sobre quin és el concepte aplicable, sobretot quan tenim la forma, la possibilitat, de comparar: 1.200 enfront de més de 68.000. Per tant, la resposta és multiplicar l'impacte d'un dany, que hem condemnat nosaltres, que és reprovable, el torno a condemnar avui, els actes del dia 7 d'octubre, però la resposta és multiplicada per seixanta.

Miri, permetin-me que em prengui una llibertat: en termes de dret penal, la legítima defensa té molts requisits, però n'hi ha un, que és la proporcionalitat d'una resposta. Si un dia li vinc a vostè i li tiro una pedra a l'esquena, i vostè em respon amb un ganivet a l'ull, el jutge dirà que això no és legítima defensa –això no és legítima defensa. Perquè la seva actuació, segurament exactament igual que l'actuació del Govern d'Israel, multiplica com a mínim per seixanta les possibilitats de dany que vostè em pot fer tenir.

Per tant, jo no sé si necessitem o no que hi hagi una declaració d'un acord d'un tribunal. El diputat Bondesio ja li ha recordat, crec que de forma concreta, amb dates inclús, que l'ONU ja ha dit que això era un genocidi, i, per tant, 68.000 persones que han perdut la vida, 170.000 ferits, 2 milions de desplaçats, noranta per cent d'habitatges destruïts. Sigui o no sigui genocidi, el que és evident és que és una bestiesa i un atemptat contra els drets humans que em penso, senzillament, que cal condemnar.

I això té conseqüències? Bé, deia el diputat Javier Ramírez, doncs, quina era la incidència –una pregunta concreta que m'ha fet– d'aquests, ell deia, 600 milions d'euros d'exportacions catalanes. Miri, les exportacions catalanes a Israel són un 0,6% de les nostres exportacions. És aquesta la realitat, un 0,6%. Per tant, aquesta és la incidència que té la venda de productes fets

Fitxer 22CET14

fabricats a Catalunya, en el nostre volum exportador, que, com vostè sap, és molt important, és el vint-i-sis per cent de totes les exportacions de tot l'Estat espanyol. Doncs d'aquest vint-i-sis per cent, un 0,6 per cent és la quantitat que té doncs d'interessos Catalunya amb Israel. I això fa –i l'hi dic ara, a dia d'avui, i també ho ha dit el diputat Bondesio– doncs que, quan les coses es modifiquin i els estats tornin a la normalitat, ja en tornarem a parlar, per descomptat que sí. Però les condicions de socis estratègics canvien en funció dels moments, i no és el mateix les relacions que hi han amb països... –i vostè m'ha dit uns altres, un en concret; el senyor Canadell ha mencionat altres vulneracions de drets humans, no en països de guerra–, doncs les relacions es modifiquen. I, home, seixanta-vuit morts, sigui genocidi, segons, doncs, una argumentació pròpia de que ho ha de dir un tribunal europeu o mundial, i, si no, no ho és..., però és una quantitat prou significativa perquè una societat la tingui en consideració. Llavors, un 0,6 per cent de les afectacions fa doncs que a dia d'avui Catalunya pugui dir clarament doncs que no és un soci estratègic d'Israel per aquestes condicions que s'estan donant. L'alto el foc s'ha donat relativament, i tots hem vist que hi han hagut trencaments de l'alto el foc. Per tant, allò que inicialment

semblava que ja era la fi total de les hostilitats bèl·liques tots sabem que encara no podem dir que realment hagi succeït.

Mirin, també ha dit vostè, senyora Esteller, quan feia relació al marc mental de l'esquerra, que determinats partits busquen tenir la possibilitat de trobar un element per guanyar vots. Escolti'm, em penso que ho fa tothom, això –penso que ho fa tothom. Perquè jo li podria dir que menysvalorar que hi hagin 68.000 morts també és fer política. Perquè jo penso que, segurament, si vostè i jo ens prenguéssim un cafè junts –sols no fem política–, ens cauria la cara de vergonya de veure que hi ha un país, sigui el que sigui, que pot matar 68.000 persones, i això és una evidència. Això també és fer política. És a dir, minimitzar l'efecte de 68.000 morts i totes les conseqüències amb infants, tota la destrucció que hi ha hagut en aquella part del món a nivell de primeres necessitats, com l'aigua, la sanitat, els serveis més essencials, com l'ensenyament dels nens petits, que no tenen cap mena de culpa de que estiguin en un país enfrontat amb un altre país, jo em penso que també és fer política. I jo crec que igual no hauríem de fer tanta política, i ho dic en termes generals amb el tema d'Israel, perquè penso que el conflicte que hi ha hagut, que està havent-hi encara a Gaza, objectivament és reprobable, sigui quin sigui el nom, sigui genocidi o sigui una matança immensa de persones. Es que és igual el nom. El que és claríssim és que és una qüestió altament reprobable.

Miri, senyor Mijoler, quan vostè parlava m'ha demanat una cosa que no li puc contestar, perquè vostè em demana que vagi més enllà del llistat que tenim actualment, del qual jo he fet una, diguem-ne, reflexió sobre aquest. Però vostè em parla de la cadena, per tant, em parla no de primeres contractacions, sinó inclús de segones, terceres o quarts, i això implica doncs que jo ja li dic ara que hagi de parlar amb la Direcció de Contractació Pública, que depèn, com vostè sap, de la conselleria d'Economia i Finances. També l'hi dic –també li dic–: espero i desitjo que en el decurs del temps que passi, doncs perquè en tornem a parlar bé, bé sigui aquí en una altra compareixença, bé sigui, com demanava el diputat Albert, a través d'informació que els hi fem arribar, la pròxima notícia sigui, per favor, que realment l'alto el foc ja és una realitat i que realment ens podem plantejar –fixi's el que li dic– a tornar a restablir relacions comercials amb un poble doncs amb el que, des de la perspectiva econòmica, és cert que hi ha hagut una relació històrica i amb un poble

doncs que té virtuts, per exemple, des de la perspectiva econòmica, en termes com la tecnologia, on són doncs francament punters i pioners. Jo de veritat que desitjo que pugui venir aquí a comparèixer o que els hi pugui enviar un correu electrònic en el qual ens puguem començar a plantejar: estem tots preparats per començar a tenir una relació fluida amb Israel? Realment hi ha un alto el foc? Realment s'està col·laborant a que tot el dany fet es pugui reconstruir? No només ja l'alto el foc, és a dir, d'alguna manera s'ha trobat la possibilitat de que tots aquests nens, tots aquests infants, totes aquestes cases destruïdes..., evidentment que els 68.000 morts, no, però totes les persones que han estat lesionades, que han estat doncs patint el que han patit a nivell físic, i sobretot psicològic, es comencen a refer com a poble? Tant de bo que sigui aquesta la següent vegada que puguem parlar sobre aquest tema.

Jo crec, i ho dic francament... Vostè, senyor Canadell, ha parlat de coherència. Crec que és una paraula que s'hi avé al debat –que s'hi avé al debat–, amb independència de que uns pensem més una cosa i uns pensem més una altra. I crec que la coherència –igual que en el debat anterior parteix per reconèixer que hi ha un problema greu amb la sinistralitat i que hi ha un problema greu amb la sinistralitat ocasionada pel canvi climàtic– és que reconeguem, i no passa absolutament res, que el que ha passat és molt greu, i a partir d'aquí siguem capaços de reposicionar-nos. Però és que ha sigut greu. Jo no puc entendre que es discuteixi la gravetat, la magnitud del que ha succeït.

El senyor Ramírez em parlava, per exemple, de Nigèria. I és veritat, a Nigèria hi ha un grup terrorista que es diu Boko Haram, que porta molts anys –molts anys– doncs fent moltes morts. No tenim les dades suficients com perquè l'ONU ens hagi dit que això és el que sigui, quasi bé un genocidi o inclús més que un genocidi. Per què? Perquè les dades no són tan transparents com les que arriben d'Israel. Però té raó –té raó–, tant fa que es perdin mil vides en un lloc o en un altre: és condemnable. Li compro això, senyor Ramírez. Té raó. Hauríem de ser capaços de portar debats d'aquestes característiques amb independència del lloc d'origen. Però que jo li digui en això que té raó –també ho ha dit el senyor Canadell– no vol dir que neguem la major d'Israel. El que ha passat a Israel és una evidència. Home, i si seixanta-vuit mil morts no ens fan prendre consciència d'assumir que aquí poden haver-hi respostes per part de governs, en aquest cas autonòmics, com és el cas nostre, o

estatals, com ha sigut Espanya... Escolti'm, si Europa no s'ha mogut, doncs em sap greu –em sap greu–, l'hi dic obertament.

També té raó vostè, senyor Ramírez, quan diu: «Se ha extralimitado en sus funciones hablando de política, geopolítica, cuando usted es consejero...» Té raó. Si no em portessin aquestes compareixences aquí, jo no els hi parlaria d'això, però me les porten vostès, i quan no me les porten uns, me les porten uns altres. Per tant, si em provoquen, jo haig de parlar de geopolítica. Què més voldria jo que parlar només de comerç, d'ocupació, de sostenibilitat, però a vostès els hi va la marxa. És normal, són bons diputats. Llavors, no se'm queixin –no se'm queixin. Perquè avui tinc aquesta sol·licitud de compareixença d'ell; vostè me la posarà d'aquí a una setmana d'una altra cosa que també em farà sortir-me del que és la nostra conselleria. Miri, som consellers, tots, d'un govern i, per tant, quan ens toca parlar d'una cosa, la parlem.

Miri, jo, tenint en compte l'adjectiu que posava sobre la taula el diputat Canadell de la coherència, els hi dic francament: penso que el nostre posicionament és coherent –és coherent. És coherent perquè ja ve d'una acció, per exemple, amb relació –valgui la redundància– al tancament de l'oficina d'Acció, d'un primer pas que va fer el Govern anterior l'octubre de l'any 23, quan comencen les hostilitats, eh? Es redueix una oficina a dues persones. No els vull enganyar, però juraria que estem parlant d'una oficina que tenia no més de trenta metres quadrats. Això és lo que quedava. I, un cop va escalant el conflicte bèl·lic, prenem la determinació de tancar-la, malgrat que ja no s'hi feia cap missió comercial, cap ni una. És veritat el que s'ha dit –no recordo per part de qui disculpin-me– de que allò que no es fa des d'una oficina quan hi ha un conflicte bèl·lic com el que està succeint ara a Israel i a Gaza no impedeix que les possibles relacions de les persones implicades, les empreses implicades, les puguin fer altres oficines, com Egipte, com Turquia o com els Emirats. Però els hi dic molt, francament: penso, sincerament, que hem estat coherents i que el que s'ha fet és el que tocava fer-se. Els drets fonamentals permetin-me que els digui que –i torno a comprar l'argument del senyor Ramírez– s'han de comprar amb tothom, és veritat, amb tothom, però aquí tocava comprar-los, i la vulneració és del tot flagrant.

Mirin, s'ha parlat també per part del diputat Albert, ha demanat, de fet, que, bé, anem actualitzant l'estat de compliment d'aquesta resolució. Doncs em sembla perfecte. Miri, pel que fa referència a Empresa, tenim tres qüestions, que són..., bé, no, n'hi han dues. Una d'economia, que és la de la incorporació en tots els contractes públics de la clàusula que garanteixi l'execució del contracte. Tot això els hi he comentat abans, però, amb la incorporació que fa el senyor Mijoler amb relació a aquesta cadena, doncs no està de més doncs aportar informació al respecte. I pel que fa a Empresa en concret, garantir que la Generalitat no té cap relació amb les empreses identificades en l'informe de Nacions Unides. Això ja li asseguro que és així –veurem amb aquestes cadenes que vostè demana. I, després, el que era el traslladar al consell d'administració de la Fira de Barcelona la conveniència de no permetre pavellons del Govern, no? Això també ja li dic que s'ha fet, no? Però no tinc cap inconvenient, al contrari, d'actualitzar el grau de compliment d'aquesta resolució.

I torno a insistir-hi, senyora Esteller: vinc obligat pel contingut d'això. I és que ni m'ho plantejo. Ho reitero, és una resolució de l'òrgan sobirà de representació de tot el poble de Catalunya i, per tant, ens agradi o no, doncs jo crec que com a conseller tinc l'obligació de donar-li compliment.

Per part meva, presidenta, cap cosa més.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Ara seria el torn de si hi ha algun grup parlamentari que volgués fer alguna..., volgués demanar algun aclariment al conseller o alguna...
(Àngels Esteller Ruedas demana per parlar.) Diputada Esteller.

Àngels Esteller Ruedas

Jo vull que quedi molt clar que jo en cap cas he dit que el Govern no ho hagi condemnat. He dit que avui el conseller no ho ha mencionat. Vostè no ha mencionat l'atemptat de l'octubre del 23, del 7 d'octubre. Jo no he dit que el Govern no ho hagi condemnat; he dit que vostè no ho ha mencionat.

I quan jo parlo de que ha comprat el marc mental de l'esquerra és perquè vostè només ha parlat d'una part. I, per altra banda, quan ens diu els morts de palestins – que lamentem profundament, eh?–, vostè no diu en cap cas: aquesta xifra la diu

Hamas. Vostè creu a un grup terrorista, les dades que donen? I moltes d'aquestes morts estan causades per l'acció del propi grup terrorista Hamas, que utilitza els seus propis..., la seva pròpia població com a escut. Qui li assegura que tots aquests morts els ha fet Israel? Miri, jo en aquest sentit, soc una gran defensora dels drets humans, però lo que s'ha de mantenir és un equilibri. Vostès estan comprant els arguments de Hamas i, en canvi, no tenen cap ponderació de res.

I vostè també em sorprèn molt, perquè que un jurista em digui que només el genocidi és una denominació... És un delictes internacional amb conseqüències. No és només una denominació, eh? Escolti'm, una persona amb una sentència, que l'acusen d'un delictes, vostè... En l'ordre internacional, una condemna per genocidi implica unes conseqüències impressionants. Per tant, no em digui que és una denominació, i que, per tant, com que el tribunal, total, tampoc... Bé, ja es pot valorar la ponderació. Un tribunal esbrina fets, eh?, investiga, eh?, i sap realment l'abast de cada cosa, i sap si els 67.000 morts són reals o no, i ha d'esbrinar-ho. I, en canvi, aquí es diu, Hamas, els morts que hi ha, que és una organització terrorista, i, en canvi, aquí tothom l'hi compra, eh?

Escolti'm una cosa: jo penso que les qüestions s'han de valorar amb molt de rigor. Nosaltres lamentem profundament la mort de palestins, però també hem de tenir molt present que aquesta franja està governada per un grup terrorista que utilitza el diner que rep de tot el món per comprar armament, eh?, i per tenir el seu poble sotmès. I lo primer que s'ha de fer és alliberar aquest poble d'un grup terrorista. I aquí, en canvi, ningú diu res. Sembla que a tothom li sàpiga..., bé, ho vegi bé, no?, perquè aquesta situació no es planteja, i el motiu pel qual es van cometre aquests atemptats. Perquè vostè, que és penalista –bé, és advocat, no sé si es penalista–, sap la teoria de la causalitat, oi?, la causa que ha causat tot això, no? I aquests fets a Palestina s'estan produint per una causa, que va ser aquell atemptat. Per tant, són responsables del que està passant.

Fitxer 22CET15

no agraden les conseqüències, però aquí va començar, i per què? I això ningú ho diu, només valoren les conseqüències d'un drama horrorós i que nosaltres condemnem. Només volia dir això.

La presidenta

Gràcies, diputada Esteller. Algun diputat més necessita...

Conseller, és seu torn, si vol contestar a la diputada Esteller.

Lluís Mijoler Martínez

Jo volia intervenir per al·lusions, article 87, perquè se m'ha fet referència –això és una compareixença, no un debat d'una resolució– s'ha fet referència a la meva intervenció, semblava que se m'estava contestant a mi i per tant, demanaria, més enllà del torn que ja s'ha obert, una intervenció per al·lusions, a l'article 87.

La presidenta

D'acord.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, i molt breument, i a més, el conseller ha de marxar perquè crec que té uns premis a Salt, avui, no?, diria, o d'Empresa, o alguna, segurament alguna qüestió més d'agenda.

Els defensors del govern sionista de l'Estat d'Israel, els defensors de Netanyahu i nous trumpistes m'han parlat de drets humans, i que si defensem uns drets humans aquí, a un lloc o a un altre..., els drets humans són universals o no ho són. Partint d'aquesta base, els drets humans són universals o no ho són. I els Comuns defensem els drets humans del poble palestí, com defensem els kurds, com defensem els dels tibetans, com defensem els dels saharauis, com defensem els de les persones que viuen a casa nostra, com per exemple, les persones que no tenen papers i viuen al nostre país, i tampoc es respecten sovint els drets humans. Defensem els drets humans de tothom perquè són universals, perquè creiem en la universalitat dels drets humans.

I mirin, i això no va de drets humans ni no, això va de si mirem o no mirem cap a una altra banda. I no es pot dir, no es pot dir, senyor diputat de Junts, que com que soc

tan petiteta i és que gairebé no sé parlar, doncs jo no faig res, perquè això és una cosa de geopolítica internacional. No. Tenim responsabilitat, nosaltres també tenim la nostra responsabilitat i es tracta d'exercir-la, perquè si no l'exercim, ens fa còmplices del que està passant a Gaza. I el fet de tenir o no tenir una aplicació o no al mòbil, que és d'un origen o d'un altre, o que em prengui una Coca-Cola i després digui que soc imperialista és una contradicció personal, però aquí parlem de les contradiccions que tenim com a país, com a societat, i de la responsabilitat política que tenim de donar veu al que està passant al carrer i al que ens està demanant la gent al carrer, que és que s'aturi el genocidi de Gaza. I com molt bé deia el conseller –anava a dir se me'n fot, no ho diré– però tant ens ha de fer si és qualificat com a genocidi, com si no, són 68.000 morts de civils, la majoria dones i nens, i això ho hem de tenir en compte, perquè al final no parlem de drets humans o no, el que parlem és del que fem i de la responsabilitat que tenim com a Parlament, de la responsabilitat que tenim com a Govern de la Generalitat, que és un govern nomenat per aquest Parlament, i de la responsabilitat que tenim com a país. Això és el que hem de fer, la nostra responsabilitat. I no val a dir que no podem fer res perquè som 8 milions de 8.000, i perquè la geopolítica és la que és. Catalunya té capacitat també per incidir en això, i sobretot, la gent al carrer ens ho està demanant. Escoltin al carrer, deixin la moqueta i vagin a les manis.

La presidenta

Gràcies, diputat,

Per al·lusions? D'acord, conseller, el seu torn.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Molt breument i sense la voluntat, diputada Esteller, de començar aquí un partit de *fronton*, que no és la meva voluntat. Però a mi també em preocupa que vostè se'n vagi a la teoria de la causalitat i que hagi dit dues vegades seguides que sembla mentida que jo no recordi qui va començar, perquè l'hi torno a dir, el que va provocar un atemptat, reprovable al màxim, i el que s'ha generat amb posterioritat.

I per acabar, jo personalment, aquest dimarts, la Comissió Internacional Independent d'Investigació sobre Palestins Ocupats i la comissió creada pel Consell de Drets Humans de l'ONU, amb investigacions exhaustives, ha declarat que això és un

genocidi, tot el que ha succeït a la franja de Gaza des del dia 7 d'octubre de l'any 23 fins al dia 31 de juliol de l'any 25, aquest dimarts, no ho diu aquest Govern, no ho diu aquest conseller, per descomptat, no ho diu el Govern d'Espanya, ho diu Nacions Unides. Si no ens creiem aquesta institució, doncs jo, evidentment ja no puc discutir més amb vostè, però penso que realment la gravetat del tema és més que clara, que demostrada, que acreditada. I ja està. Segurament no ens posarem d'acord per molt que discutim.

La presidenta

Bé. Moltes gràcies, conseller.

Gràcies de tots i cadascun de nosaltres per les seves sessions explicatives, informatives que han estat molt entenedores, aclaridores i sobretot ha generat un debat que, bé, de diferents opinions, però per això és el debat i per això estem al Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies. En espera de tornar-lo a rebre quan vostè vulgui. I moltes gràcies diputats i diputades.

I aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...